EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 13.11.2007
COM(2007) 697 galīgā redakcija

2007/0247 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2007) 1472}
{SEC(2007) 1473}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Lai veicinātu investīcijas, inovācijas un patērētāju priekšrocības elektronisko sakaru jomā, Eiropai ir vajadzīgs saskaņots digitālās ekonomikas tiesiskais regulējums, kas ir progresīvs, vērsts uz tirgu un ļauj izmantot ieguvumus, ko sniedz pilnībā izveidots iekšējais tirgus.

Šis priekšlikums ir viens no trim reformas priekšlikumiem par pašreizējā tiesiskā regulējuma grozīšanu. Šis pirmais tiesību aktu reformas priekšlikums ietver izmaiņas Pamatdirektīvā[1], Atļauju izsniegšanas direktīvā[2] un Piekļuves direktīvā[3]. Atsevišķā tiesību aktu reformas priekšlikumā[4] paredzēti grozījumi divās citās direktīvās. To papildina priekšlikums regulai, ar ko izveido jaunu Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi[5]. Šiem trim tiesību aktu reformas priekšlikumiem ir pievienots ietekmes novērtējums[6] un paziņojums, kurā izklāstītas politikas galvenās ievirzes un ziņots par sabiedriskās apspriešanas rezultātiem[7]. Turklāt Komisija ir pieņēmusi otro redakciju Ieteikumam par attiecīgo produktu un pakalpojumu tirgiem, kurā no 18 līdz 7 ir samazināts to tirgu skaits, kuros vajadzīgs *ex-ante* regulējums.

Šā tiesību aktu reformas priekšlikuma mērķis ir koriģēt tiesisko regulējumu e-sakaru jomā, uzlabojot tā efektivitāti, samazinot administratīvos resursus, kas vajadzīgi ekonomiskā regulējuma īstenošanai (tirgus analīzes procedūra), un padarot piekļuvi radiofrekvencēm vienkāršāku un efektīvāku. Priekšlikums ir saskaņā ar Komisijas Labāka tiesiskā regulējuma programmu, kas ir izstrādāta, lai nodrošinātu likumdošanas pasākumu samērību ar īstenojamajiem politikas mērķiem, un ir daļa no Komisijas vispārējās stratēģijas iekšējā tirgus nostiprināšanai un pilnveidei.

Konkrētāk, šim priekšlikumam ir trejādi mērķi:

1. panākt efektīvāku radiofrekvenču spektra pārvaldību, lai atvieglotu operatoru piekļuvi spektram un sekmētu inovācijas;

2. nodrošināt to, ka jomās, kurās regulējums vēl joprojām ir nepieciešams, tas ir daudz efektīvāks un vienkāršāks — gan attiecībā uz operatoriem, gan valsts pārvaldes iestādēm (VPI);

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, OV L 108, 24.4.2002.

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu, OV L 108, 24.4.2002.

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu, OV L 108, 24.4.2002.

4 COM(2007) 698.

5 COM(2007) 699.

6 SEC(2007) 1472.

7 COM(2007) 696.

3. spert izšķirošo soli tuvāk konsekventākai ES noteikumu piemērošanai, lai pilnveidotu elektronisko sakaru iekšējo tirgu.

- **Vispārīgais konteksts**

Komisija 2005. gada jūnijā kā daļu no Lisabonas izaugsmes un nodarbinātības atjaunināts stratēģijas ierosināja jaunu stratēģiju „Iniciatīva i2010 — Eiropas informācijas sabiedrība izaugsmei un nodarbinātībai", ar ko noteica vispārēju politikas ievirzi veicināt atvērtu un konkurētspējīgu digitālo ekonomiku. Vienotas Eiropas informācijas telpas izveidē, kas ir viens no Iniciatīvas i2010 pamatelementiem, starp galvenajiem uzdevumiem iekļauta tiesiskā regulējuma reforma. Turklāt Iniciatīvā i2010 ir uzsvērts tas, ka radiofrekvenču spektra pilnvērtīgāka pārvaldība ievērojami stimulēs inovācijas IST un palīdzēs nodrošināt Eiropas iedzīvotājiem pakalpojumus par pieņemamu cenu.

Atbilstīgi labāka tiesiskā regulējuma principiem ir paredzēta regulējuma periodiska pārskatīšana, lai pārliecinātos, ka tas vēl arvien atbilst tehnoloģiju un tirgus attīstības tempam.

Komisija 2006. gada jūnijā iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu[8] par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanu. Ziņojumā atzīmēts, ka ar regulējuma palīdzību ir radītas ievērojamas priekšrocības, taču elektronisko sakaru iekšējais tirgus vēl joprojām nav pilnībā izveidots, jo daudzu aspektu regulēšana vēl joprojām ir valstu kompetencē.

Šāds stāvoklis ir krasā pretstatā tehnoloģiju un tirgus attīstībai, kam valstu robežas nav šķērslis, tāpēc visā ES ir vajadzīgs vienots regulējums. Pašreizējā sadrumstalotība kavē investīcijas un kaitē patērētājiem un operatoriem. Tas ir iemesls radikālai tiesiskā regulējuma reformai, lai nostiprinātu un pilnveidotu iekšējo tirgu.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Šā priekšlikuma mērķis ir izdarīt grozījumus trīs direktīvās — Pamatdirektīvā, Piekļuves direktīvā un Atļauju izsniegšanas direktīvā.

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Priekšlikums izdarīt Pamatdirektīvā grozījumus drošības un integritātes jomā ir izstrādāts, lai palielinātu pašreizējo elektronisko sakaru tīklu un sistēmu elastību. Tas papildina Pamatlēmumu 2005/222/TI par uzbrukumiem informācijas sistēmām[9], kurā konkrētas darbības atzītas par kriminālām. Priekšlikums grozīt Atļauju izsniegšanas direktīvu, lai izveidotu kopīgu atlases procedūru, atvieglos atļauju izsniegšanu konkrētiem visu Eiropu aptverošiem satelītu pakalpojumiem atbilstīgi vienam no Eiropas kosmosa politikas[10] mērķiem.

---

8 COM(2006) 334, galīgā redakcija.

9 OV L 69, 16.3.2005., 67. lpp.

10 Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam „Eiropas kosmosa politika", COM(2007) 212, galīgā redakcija, 26.4.2007.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozares un vispārīgs respondentu raksturojums

Komisijas dienesti 2005. gada beigās uzsāka apspriešanos divos posmos. Pirmajā posmā iekļāva uzaicinājumu izteikt viedokli, un 2006. gada janvārī notika atklāta izskatīšana, kurā iesaistījās vairāk nekā 440 dalībnieki, un no ieinteresētajām personām tika saņemti aptuveni 160 atzinumi. Uzaicinājumā izteikt viedokli ieinteresētās personas mudināja izklāstīt domas par vispārīgiem jautājumiem saistībā ar elektronisko sakaru regulējumu. Šos viedokļus ņēma vērā, sagatavojot Komisijas 2006. gada 29. jūnija paziņojumu par pārskatīšanu[11], tam pievienoto dienestu darba dokumentu un ietekmes novērtējumu. Publicējot minētos dokumentus, uzsāka sabiedriskās apspriešanas otro posmu, kas ilga līdz 2006. gada oktobrim. Lai ieinteresētajām personām būtu iespēja izteikties par apspriežamajiem dokumentiem, 2006. gada oktobrī sarīkoja atklātu darbsemināru. Tika saņemtas 224 atsauksmes no plaša ieinteresēto personu loka gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Rakstiskus komentārus iesniedza 52 nozares apvienības, 12 arodapvienības un darba ņēmēju arodbiedrības, 15 lietotāju apvienības, kā arī 18 dalībvalstis un Eiropas Regulatoru grupa (ERG). Rūpēs par labāku regulējumu Komisija, atsaucoties uz ERG ierosinājumu, no 2006. gada novembra līdz 2007. gada februārim organizēja dialogu par regulējuma jautājumiem, lai izpētītu iespējas, kā novērst regulējuma nekonsekvenci un šķēršļus vienotajam tirgum.

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Priekšlikumi par radiofrekvenču spektra pārvaldību un tirgus analīzes racionalizēšanu guva plašu atbalstu no dalībvalstu un nozares puses. Daudzu nozares pārstāvju izteiktajos ierosinājumos izskanēja aicinājums izveidot īstenu iekšējo tirgu elektronisko sakaru jomā. Tika izteiktas arī bažas par atsevišķiem aspektiem tiesiskās aizsardzības līdzekļu pārraudzībā, kuru Komisija, iespējams, veiktu bez VPI iesaistīšanas, kā arī attiecībā uz pārmaiņām pārsūdzības procedūrās. Drošības jomā izteiktie viedokļi liecināja par plašu atbalstu vispārējiem mērķiem, taču uzskati par šo mērķu sasniegšanai ierosinātajiem līdzekļiem nebija tik vienprātīgi. Tirgū nesen ienākušie operatori, kā arī ERG aicināja nodrošināt iespēju ieviest funkcionālo nošķiršanu. Plašu atbalstu guva arī priekšlikums par atļauju izsniegšanu visu Eiropu aptverošiem pakalpojumiem. Sabiedriskās apspriešanas rezultāti tika ņemti vērā, sagatavojot šo priekšlikumu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Zinātnes nozares un specializācijas jomas

– Pētījums „Preparing the next steps in regulation of electronic communications — a contribution to the review of the electronic communications regulatory framework" („Gatavošanās nākamajiem soļiem elektronisko sakaru regulējuma jomā — ieguldījums elektronisko sakaru tiesiskā regulējuma pārskatīšanā") (*Hogan & Hartson, Analysys*), 2006. gads.

Saņemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

[11] Skatīt 8. zemsvītras piezīmi.

Pētījumā kopumā apliecināta tiesiskā regulējuma, tā mērķu un vispārējās pieejas pamatotība. Tomēr tajā norādīta arī nepieciešamība veikt dažus pielāgojumus.

– Pētījumā plaši aplūkoti daži regulējuma aspekti, tostarp noskaidroti tirgus dalībnieku viedokļi par šķēršļiem iekšējā tirgus izveidei un novērtēta 7. pantā izklāstītā tirgus analīzes procedūra. Tajā sniegti vairāki ieteikumi pārmaiņām, tostarp norādīti veidi tirgus analīzes procedūras racionalizēšanai un pārsūdzības iespēju uzlabošanai valsts tiesās, tomēr neviens no ieteikumiem nerosināja radikāli mainīt regulējumu. Pētījumā ieteikts piešķirt Komisijai veto tiesības attiecībā uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem gadījumos, kad to pamato iekšējā tirgus dimensija, un iekļaut funkcionālo nošķiršanu VPI pieejamo tiesiskās aizsardzības līdzekļu sarakstā.

Ekspertu atzinumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Pētījums ir pieejams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/ext_studies/index_en.htm#2006

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējuma ziņojumā, kas sagatavots 2006. gada jūnijā, sniegta plaša politikas iespēju kopuma sākotnējā analīze. Pēc sabiedriskās apspriešanas šo analīzi izstrādāja sīkāk. Otrajā ietekmes novērtējumā, kas publiskots kopā ar šo priekšlikumu, uzmanība pievērsta galvenokārt īpašām iespējām saistībā ar šiem priekšlikumiem ar vistālejošākajām sekām. Īpašs ieguldījums šajā novērtējumā ir ekspertu pētījums par politikas iespējām efektīvai radiofrekvenču spektra pārvaldībai.

Ierosinātās pārmaiņas visvairāk skar šādas grupas: uzņēmumi (vēsturiskie operatori un jaunpienācēji elektronisko sakaru nozarē, kā arī uzņēmumi, kas ir elektronisko sakaru pakalpojumu lietotāji), valsts iestādes, iedzīvotāji un Eiropas sabiedrība kopumā, jo tie visi izmanto elektroniskos sakarus. Galvenie nozares dalībnieki, kurus skar šis priekšlikums, ir VPI, elektronisko sakaru nodrošinātāji, kā arī apraides organizācijas. Tā nav viendabīga grupa, un tajā iesaistīto intereses bieži vien ir pretrunīgas. Ietekmes novērtējums ir pieejams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomm/library/public_consult/index_en.htm#communication_review

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Ierosināto pasākumu kopsavilkums**

Priekšlikuma mērķis ir modernizēt un grozīt spēkā esošo Pamatdirektīvu, Atļauju izsniegšanas direktīvu un Piekļuves direktīvu.

Galvenie ierosinātie grozījumi Pamatdirektīvā ir šādi.

– Reformēt radiofrekvenču spektra pārvaldību, piemērojot Komisijas politikas pieeju spektra pārvaldībai, kā izklāstīts 2005. gada septembra paziņojumā[12]. Tehnoloģiju attīstība un konverģence liecina par to, ka radiofrekvenču spektrs ir nozīmīgs resurss, taču tā pārvaldības attīstība ES nav notikusi tikpat strauji. Tāpēc ir vajadzīga elastīgāka pieeja, lai apgūtu ekonomisko potenciālu un izmantotu uzlabotas spektra izmantošanas radītās priekšrocības sociālajā un vides jomā.

– Panākt konsekventāku iekšējā tirgus regulējumu elektronisko sakaru jomā. To īstenos, piešķirot Komisijai lielāku ietekmi attiecībā uz VPI piemērotajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem un ciešāk iesaistot jauno Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi jeb EEST iestādi „7. panta procedūrā", lai nodrošinātu to, ka VPI kopīgā lietpratība var tikt labāk izmantota un vairāk ņemta vērā Komisijas galīgajā lēmumā.

– Nostiprināt drošību un integritāti e-sakaru lietotāju labā. Tas ir būtiski, lai stiprinātu to uzņēmumu un privātpersonu uzticēšanos un paļāvību, kuri izmanto e-sakarus.

Galvenās izmaiņas Atļauju piešķiršanas direktīvā ir šādas:

– direktīvas pielāgošana jaunajai radiofrekvenču spektra politikai;

– efektīvas procedūras izveidošana uzņēmumiem, kam vajadzīgas izmantošanas tiesības, lai nodrošinātu pakalpojumus visā Eiropā;

– vienmērīga pāreja uz spektra tirdzniecības ieviešanu.

Galvenās pārmaiņas attiecībā uz Piekļuves direktīvu ir funkcionālās nošķiršanas ieviešana, kura plānota kā tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ko VPI var piemērot, iepriekš saņemot piekrišanu no Komisijas, kurai šajā sakarā jālūdz jaunās EEST iestādes atzinums.

- **Juridiskais pamats**

EK līguma 95. pants

- **Subsidiaritātes princips**

Ierosinātā rīcība ietver spēkā esošā ES tiesiskā regulējuma grozījumus un tādējādi attiecas uz jomu, kurā Kopiena jau ir īstenojusi savu kompetenci. Tāpēc priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts EK līguma 5. pantā. Turklāt regulatīvā modeļa pamatā ir decentralizētas regulācijas princips dalībvalstīs, uzticot valstu iestādēm atbildību par tirgu pārraudzību saskaņā ar kopīgiem principiem un procedūrām.

- **Proporcionalitātes princips**

Šis priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam, jo tajā paredzēta minimālā harmonizācijas pakāpe, VPI vai dalībvalstu ziņā atstājot īstenošanas pasākumu noteikšanu, piemēram, šādās jomās:

– „7. panta procedūras" vienkāršošana ir veids, kā saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma politiku mazināt administratīvo slogu operatoriem un VPI, vienlaikus nodrošinot efektīva

[12] COM(2005) 400.

Kopienas mehānisma darbību galvenajās jomās, kurās ir vajadzīgs konsekvents regulējums iekšējā tirgū;

– pasākumos drošības un integritātes veicināšanai nav iekļauti sīki noteikti pienākumi ES mērogā, bet gan piešķirtas papildus izpildes pilnvaras VPI, šo jautājumu faktisko regulējumu atstājot dalībvalstu ziņā.

Ierosinātie grozījumi nepārsniedz to, kas vajadzīgs, lai sasniegtu labāka regulējuma mērķi attiecīgajā nozarē. Tie atbilst proporcionalitātes principam, kas noteikts EK līguma 5. pantā.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātais juridiskais instruments: direktīva.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti, jo šā priekšlikuma mērķis ir grozīt trīs spēkā esošas direktīvas.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Vienkāršošana un administratīvo izmaksu samazināšana**

Vairāku grozījumu mērķis ir mazināt VPI un tirgus dalībnieku administratīvo slogu.

– Lielāka elastība radiofrekvenču spektra pārvaldības uzdevumu jomā atvieglos administratīvās procedūras VPI un spektra izmantošanu operatoriem un lietotājiem. Saskaņā ar ierosināto mehānismu regulatīvie ierobežojumi (piemēram, licencēšanas nosacījumi) būs samazināti līdz minimumam.

– Tiek ieviesti noteikumi, kas varētu nedaudz atvieglot VPI pienākumu paziņot Komisijai par pasākumu projektiem saskaņā ar Pamatdirektīvas 7. pantu. Tie varētu ietvert „īso" paziņošanas procedūru atsevišķiem pasākumu projektiem (piemēram, tiem, kas attiecas uz stabiliem tirgiem vai nelielām pārmaiņām iepriekš paziņotos pasākumos), šādā gadījumā VPI tikai informētu Komisiju par plānoto pasākumu un iesniegtu tā satura īsu izklāstu; un „paziņošanas izņēmuma" procedūru attiecībā uz atsevišķām kategorijām, kuras atzītas par tādām, kas nevarētu radīt konkurences problēmas, šādos gadījumos VPI vairs nevajadzētu paziņot Komisijai par pasākumu projektiem.

Turklāt ir ierosināts atcelt dažus novecojušus noteikumus, tostarp, piemēram, pārejas pasākumus pārejas veicināšanai no vecā 1998. gada regulējuma un jauno 2002. gada regulējumu.

Priekšlikums ir ietverts Komisijas pastāvīgajā programmā *acquis communautaire* atjaunināšanai un vienkāršošanai un Komisijas darba un likumdošanas programmā ar atsauces numuru 2007/INFSO/001.

Līdztekus to tirgu skaits, kuros potenciāli var būt vajadzīgs *ex-ante* regulējums, tiks samazināts no 18 līdz 7 tirgiem, izdarot grozījumus Komisijas ieteikumā par konkrētajiem tirgiem.

- **Spēkā esošo tiesību aktu atcelšana**

Pieņemot priekšlikumu, tiks atcelta Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai[13].

- **Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība**

Direktīvās, kurās jāizdara grozījumi, jau ir ietverta klauzula par regulāru pārskatīšanu.

- **Atbilstības tabula**

Dalībvalstīm ir jāiesniedz Komisijai to valsts tiesību aktu teksts, kas paredzēti direktīvas transponēšanai, kā arī šo tiesību aktu un šīs direktīvas atbilstības tabula.

- **Eiropas Ekonomikas zona**

Ar priekšlikumu ierosinātais tiesību akts ir par jautājumu, kas skar Eiropas Ekonomikas zonu, un tādēļ tas jāattiecina uz EEZ.

- **Sīkāks priekšlikuma skaidrojums**

Priekšlikuma 1. pantā iekļauti grozījumi Pamatdirektīvā

Ierosināto grozījumu mērķi ir šādi.

Jauna pieeja radiofrekvenču spektra pārvaldībai

– Direktīvas 6. pantā ar grozījumiem nodrošina to, ka dalībvalstis, apsverot iespēju atkāpties no tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principa, apspriežas arī ar ieinteresētajām personām.

– Direktīvas 8. panta 1. punktā precizēts līdzšinējais formulējums.

– Direktīvas 9. pantā tehnoloģiju neitralitātes princips ir noteikts par saistošu principu (9. panta 3. punkts), lai nodrošinātu lielākas iespējas ņemt vērā tirgus vajadzības, un ir ieviests pakalpojumu neitralitātes princips (9. panta 4. punkts), paredzot iespēju atsevišķos gadījumos pieļaut izņēmumus no šā principa, piemēram, vispārējo interešu mērķu sasniegšanai. Kopīgi noteiktās radiofrekvenču joslās var paredzēt spektra tirgojamības principu (9.b pants). Ar grozījumiem tiek ieviests arī pārejas posms (9.a pants), un Komisijai ar komitoloģijas procedūras palīdzību tiek atļauts veikt īstenošanas pasākumus, lai koordinētu jauno principu piemērošanu (9.c pants) iekšējā tirgus vajadzībām.

Iekšējā tirgus konsolidācija un konsekvences uzlabošana

[13] OV L 336, 30.12.2000., 4. lpp.

– Direktīvas 7. panta 4. punktā paplašinātas Komisijas pilnvaras pārraudzīt tiesiskās aizsardzības līdzekļus, ko VPI plāno piemērot uzņēmumiem, kuriem ir būtiska ietekme tirgū.

– Direktīvas 7. panta 5. un 7. punktā izdarīto grozījumu mērķis ir nostiprināt regulējuma koordinēšanu iekšējā tirgū. EEST iestādei ir jāpalīdz Komisijai, sniedzot ieteikumus.

– Direktīvas 7. panta 5. un 6. punktā, 7.a pantā, 16. panta 6. un 7. punktā racionalizēti daži procedūras elementi tirgus analīzes procesā, lai mazinātu nenoteiktību tirgus dalībniekiem. Direktīvas 16. panta 7. punktā Komisijai ar EEST iestādes palīdzību ir atļauts veikt tirgus analīzi, ja VPI būtiski kavējas savu pienākumu veikšanā. Direktīvas 7. panta 8. punktā Komisijai ar EEST iestādes palīdzību ir atļauts uzlikt īpašus pienākumus attiecībā uz pasākumu projektiem, par kuriem sniegts atkārtots paziņojums.

– Direktīvas 16. panta 6. punktā noteikti termiņi tirgus analīzes veikšanai.

– Direktīvas 10. panta 4. punktā precizētas Komisijas pilnvaras numerācijas jomā attiecībā uz konkrētiem pakalpojumiem, ko piedāvā iekšējā tirgū. Gadījums ar numuru „116" liecina, ka ir nepieciešams piešķirt Komisijai pilnvaras attiecībā uz tarifiem, kas saistīti ar konkrētu numuru izmantošanu. EEST iestādei var uzticēt pienākumus saistībā ar Komisijas pieņemto pasākumu piemērošanu.

– Direktīvas 15. panta 4. punktā un 16. panta 5. punktā attiecībā uz vairāku valstu tirgiem Komisija atzīs uzņēmumus par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, un uzliks īpašus pienākumus, ņemot vērā EEST iestādes atzinumu.

– Direktīvas 19. pantā precizētas Komisijas pašreizējās pilnvaras, lai dažās jomās nodrošinātu harmonizāciju vai koordināciju Kopienas mērogā. Tādējādi ar regulējumu saistītus tehniskus jautājumus un jautājumus, kas rodas tehnoloģiju maiņas dēļ, varēs atrisināt laikus un koordinēti, nevis sadrumstaloti.

– Jaunajā 21.a pantā palielinātas VPI piešķirtās izpildes pilnvaras.

Drošības un tīkla integritātes uzlabošana

– Direktīvā ir iekļauta jauna nodaļa par tīklu un pakalpojumu drošību un integritāti. Ir noteikti stingrāki pienākumi šajā jomā, lai nodrošinātu uzticamu un drošu e-sakaru izmantošanu (13.a panta 1. punkts). EEST iestāde palīdzēs veikt atbilstīgu tehnisku un organizatorisku drošības pasākumu harmonizāciju, sniedzot Komisijai speciālistu ieteikumus. Jaunie noteikumi paplašina integritātes prasību jomu, līdzās telefona tīkliem iekļaujot tajā arī mobilo sakaru un IP tīklus (13.a panta 2. punkts). Direktīvas 13.b pantā VPI ir paredzētas īstenošanas pilnvaras šajā jomā.

Regulatoru neatkarība, pārsūdzības tiesības

– Direktīvas 3. panta 3. punktā paredzēta lielāka VPI neatkarība, nosakot kritērijus VPI vadītāja atlaišanai, tādējādi ierobežojot citu valsts iestāžu iespējamo ietekmi uz VPI ikdienas pārvaldību un nodrošinot to, ka tai ir savs neatkarīgs budžets un pietiekami cilvēkresursi.

– Direktīvas 4. panta 1. punktā noteikts obligātais kritērijs (steidzama vajadzība nepieļaut būtisku un neatgriezenisku kaitējumu attiecīgajai pusei) VPI pasākuma apturēšanai saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas praksi.

– Direktīvas 4. panta 3. punktā paredzēta prasība dalībvalstīm sniegt EEST iestādei un Komisijai informāciju par pārsūdzībām.

– Direktīvas 5. panta 1. punktā noteikts, ka VPI var iegūt informāciju par tīkla attīstību (piemēram, par *NGN* arhitektūru), kas var ietekmēt pakalpojumus, kurus vairumtirdzniecībā piedāvā konkurentiem.

Tehniski pielāgojumi direktīvas formulējumā

– Direktīvas 1. panta 1. punktā regulējuma darbības jomā tiek iekļautas termināliekārtas. Tas ir saskaņā ar grozījumiem, kuri ierosināti pārskatītajā Universālā pakalpojuma direktīvā, lai uzlabotu e-pieejamību galalietotājiem invalīdiem.

– Direktīvas 2. pantā vairākas definīcijas ir atjauninātas (d) un e) punkts) vai precizētas (b), q), r) un s) punkts).

– Direktīvas 8. pantā atjauninātī VPI mērķi, jo īpaši tie, kas attiecas uz gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām. Tā 4. punkta g) apakšpunkts attiecas uz galalietotāju brīvību informācijas sabiedrībā.

– Direktīvas 10. panta 2. punktā novērsta līdzšinējā formulējuma nekonsekvence.

– Direktīvas 11. pantā ar grozījumiem tiek veicināta iekārtu vai īpašuma koplietošana un inženiertehnisko būvdarbu koordinēšana. Svītrojums jāskata līdztekus 12. panta 2. punktā izdarītajam svītrojumam.

– Direktīvas 12. pantā VPI ir pilnvarotas pieprasīt kabeļu kanalizācijas un ievadu ēkās koplietošanu. Šā grozījuma mērķis ir veicināt investīcijas optisko šķiedru tīklos, jo īpaši ārpus apdzīvotām vietām.

– Direktīvas 14. panta 3. punkts ir svītrots, jo izrādījies nevajadzīgs. Jautājums par tirgus ietekmes paplašināšanu no viena tirgus uz citu ir jārisina tajā tirgū, kurā šī ietekme ir izveidojusies.

– Direktīvas 20. pantā precizēts, ka strīdi starp satura piedāvātājiem (piemēram, apraides organizācijām) un elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzējiem ietilpst 20. panta darbības jomā.

– Direktīvas 21. pantā noteikts, ka jaunā EEST iestāde izdos VPI adresētus atzinumus par veicamo rīcību, VPI tie būs jāņem vērā.

– Direktīvas I un II pielikums ir svītrots kā nevajadzīgs.

Novecojušu vai lieku noteikumu svītrošana

– Direktīvas 18. panta 3. punktā paredzētais noteikums ir kļuvis lieks.

– Direktīvas 27. pants attiecās uz pasākumiem, kas bija vajadzīgi pārejai no vecā 1998. gada tiesiskā regulējuma un jauno 2002. gada regulējumu. Tagad tas kļuvis lieks, un to var atcelt.

Priekšlikuma 2. pantā iekļauti grozījumi Piekļuves direktīvā

Ierosināto grozījumu mērķi ir šādi.

– Direktīvas 5. panta 4. punkts pārklājas ar vairākiem citiem noteikumiem un tiek atcelts.

– Direktīvas 7. pantā atceļ novecojušos noteikumus.

– Direktīvas 13.a pantā VPI ir nodrošinātas iespējas pieprasīt funkcionālo nošķiršanu un izklāstīti attiecīgie apstākļi, jo īpaši pārvaldības kārtība. Pirms funkcionālās nošķiršanas pieprasīšanas ir vajadzīga iepriekšēja Komisijas piekrišana.

– Direktīvas 13.b pants attiecas uz brīvprātīgu nošķiršanu.

– Direktīvas 12. panta 1. punkta f) apakšpunktā precizēti iekārtu koplietošanas noteikumi; j) apakšpunktā novērsta diskriminējoša attieksme saistībā ar IP tīklu starpsavienojumiem.

Turpmāk minētajos pantos veikti tehniski pielāgojumi: 5. panta 2. punkts (pārcelts uz 12. panta 3. punktu), 2. panta a) punkts un 4. panta 1. punkts. Turklāt ir atjaunināta atsauce uz Direktīvu par privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (8. panta 3. punkts), un direktīvas teksts ir saskaņots ar jauno lēmumu par komitoloģijas procedūru (6. panta 2., 5. un 14. punkts).

Priekšlikuma 3. pantā iekļauti grozījumi Atļauju izsniegšanas direktīvā

Ierosināto grozījumu mērķi ir šādi.

Reformas īstenošana radiofrekvenču spektra jomā

– Direktīvas 5. pantā atvieglota piekļuve radiofrekvenču spektram; precizēti noteikumi, ar kuriem reglamentē spektra piešķīrumus apraides organizācijām, neietekmējot spēkā esošo noteikumu būtību; izveidota procedūra, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju (5 gados), pirms pilnībā tiek ieviesta spektra tirdzniecība (5. panta 2. punkts). Dalībvalstis var veikt pasākumus, lai novērstu spektra izmantošanas tiesību uzkrāšanu (5. panta 6. punkts).

– Direktīvas 5. panta 2. punktā, 6. pantā, 7. panta 3. punktā un pielikumā izklāstīti noteikumi elastīgākas radiofrekvenču spektra izmantošanas nodrošināšanai, t.i., ieviesta tehnoloģiju neitralitāte (brīvība izmantot spektra joslā jebkuru tehnoloģiju), pakalpojumu neitralitāte (brīvība izmantot spektru jebkura pakalpojuma piedāvāšanai) un spektra tirgojamība.

Frekvences un numuri Eiropas mēroga pakalpojumiem

– Direktīvas 6.a un 6.b pantā paredzēts, ka Komisija ar Komunikāciju komitejas palīdzību var koordinēt vai harmonizēt nosacījumus, kas piemērojami individuālām tiesībām (II pielikums), atlases procedūrām un uzņēmuma vai uzņēmumu atlasei, lai veicinātu radiofrekvenču spektra pieejamību uzņēmumiem, kam nepieciešamas izmantošanas tiesības visās dalībvalstīs (piemēram, satelīta pakalpojumu sniedzēji). EEST iestāde

palīdzēs Komisijai, sniedzot atzinumus. Ar šo pantu tiks aizstāts 8. pants, kas ir izrādījies neefektīvs.

VPI izpildes pilnvaras

– Direktīvas 10. pantā VPI ir paredzētas lielākas izpildes pilnvaras, lai panāktu tiesiskā regulējuma pilnvērtīgu īstenošanu.

Uzlabota e-pieejamība galalietotājiem invalīdiem

– Pielikuma A daļas 8. punktā VPI ir atļauts piemērot vispārējām atļaujām īpašus nosacījumus, lai nodrošinātu pieejamību galalietotājiem invalīdiem.

Uzlabota paziņojumu sniegšana sabiedrībai ārkārtas situācijās

– Pielikuma A daļas 11.a punktā VPI ir atļauts piemērot vispārējām atļaujām nosacījumus par valsts iestāžu paziņojumiem plašai sabiedrībai nenovēršamu draudu gadījumā.

Citi jautājumi

– Pielikuma A daļas 19. punktā VPI ir atļauts piemērot vispārējām atļaujām nosacījumus par autortiesībām un intelektuālā īpašuma tiesībām.

Tehniski pielāgojumi direktīvas formulējumā

– Tehniski pielāgojumi ir veikti 7. panta 1. punktā, 14. un 14.a pantā un pielikumā. Atsauces uz veco e-privātuma Direktīvu 97/66/EK ir aizstātas ar atsaucēm uz jauno direktīvu (Direktīva 2002/58/EK[14]).

Ar 4. pantu ir atcelta Regula (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai.

Šī regula izrādījās lietderīga sākotnējā tirgus atvēršanas posmā. Saskaņā ar 2002. gada regulējumu VPI pirms reglamentējošu pasākumu ieviešanas bija jāveic tirgus analīze. Tomēr minētā regula ir kļuvusi lieka, un to var atcelt.

Direktīvas 5., 6. un 7. pants

Direktīvas 5., 6. un 7. pants ir standarta procedūru panti (transponēšana, pārskatīšana, stāšanās spēkā utt.).

Direktīvas I un II pielikumā ir iekļauti grozījumi, kas izdarīti Atļauju izsniegšanas direktīvas pielikumā.

---

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

2007/0247 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu

(Teksts ar EEA nozīmi)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[15],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[16],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[17],

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru[18],

tā kā:

(1) Lai noteiktu to, vai ir nepieciešams izdarīt grozījumus, ņemot vērā tehnoloģijas un tirgus attīstību, Komisija regulāri pārskata piecas direktīvas, kas veido pašreizējo tiesisko regulējumu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā (Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem[19] („Pamatdirektīva"), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu[20] („Piekļuves direktīva"), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu[21] („Atļauju izsniegšanas direktīva"), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz

---

15 OV C […], […], […]. lpp.
16 OV C […], […], […]. lpp.
17 OV C […], […], […]. lpp.
18 OV C […], […], […]. lpp.
19 OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.
20 OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.
21 OV L 108, 24.4.2002., 21. lpp.

elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem[22] („Universālā pakalpojuma direktīva") un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē[23] („Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju")).

(2) Komisija sākotnējos konstatējumus šajā sakarā izklāstīja 2006. gada 29. jūnija Paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Par elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu ES tiesiskā regulējuma pārskatīšanu". Pamatojoties uz šiem sākotnējiem konstatējumiem, tika sarīkota sabiedriskā apspriešana, kuras gaitā izkristalizējās vissvarīgākā risināmā problēma, proti, elektronisko komunikāciju jomā vēl joprojām nav izveidots iekšējais tirgus. Īpaši tika uzsvērts tas, ka regulējuma sadrumstalotība un valsts pārvaldes iestāžu rīcības nekonsekvence ne tikai apdraud attiecīgās nozares konkurētspēju, bet arī neļauj patērētājiem izmantot ievērojamās priekšrocības, ko sniedz pārrobežu konkurence.

(3) Tāpēc ir jāreformē ES tiesiskais regulējums elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu jomā, lai pilnveidotu elektronisko komunikāciju iekšējo tirgu, nostiprinot Kopienas mehānismu to operatoru darbības regulēšanai, kuriem ir būtiska ietekme galvenajos tirgos. To panāca, ar Eiropas Parlamenta un Padomes [datums] Regulu […/…/EK][24] izveidojot Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi (turpmāk tekstā — „EEST iestāde"). Reformas gaitā tiks izstrādāta arī efektīvas radiofrekvenču spektra pārvaldības stratēģija, lai radītu vienotu Eiropas informācijas telpu un paredzētu stingrākus noteikumus attiecībā uz lietotājiem invalīdiem, tādējādi veidojot iekļaujošu informācijas sabiedrību.

(4) Lai visas valsts pārvaldes iestādes varētu sasniegt Pamatdirektīvā un īpašajās direktīvās izklāstītos mērķus, jo īpaši tos, kas saistīti ar savstarpējo savietojamību, ir jāpaplašina Pamatdirektīvas darbības joma, lai tā attiektos arī uz radioiekārtām un telekomunikāciju termināliekārtām, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvā 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu[25], kā arī uz patērētāju ierīcēm, ko izmanto ciparu televīzijai.

(5) Dažas definīcijas ir jāprecizē vai jāmaina, lai ņemtu vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību un novērstu nenoteiktību, kas konstatēta tiesiskā regulējuma īstenošanā.

(6) Jānostiprina valsts pārvaldes iestāžu neatkarība, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma efektīvāku piemērošanu, palielinātu to autoritāti un lēmumu paredzamību. Šajā nolūkā valsts tiesību aktos ir jāiestrādā īpašs noteikums, lai panāktu to, ka valsts pārvaldes iestādes uzdevumu pildīšanā ir pasargātas no ārējas iejaukšanās vai politiska spiediena, kas varētu apdraudēt to spēju neatkarīgi izvērtēt tām uzticētos jautājumus. Šādas ārējās ietekmes rezultātā valsts likumdevēja iestāde vairs nespēj veikt valsts pārvaldes iestādes funkcijas saskaņā ar tiesisko regulējumu. Šim nolūkam jau iepriekš ir jāparedz noteikumi par valsts pārvaldes iestādes vadītāja atlaišanas iemesliem, lai novērstu visas pamatotās šaubas par minētās iestādes neitralitāti un tās spēju pretoties

---

22 OV L 108, 24.4.2002., 51. lpp.
23 OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.
24 OV C […], […], […]. lpp.
25 OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp.

ārējiem faktoriem. Svarīgi ir tas, lai valsts pārvaldes iestādēm būtu pašām savs budžets, kas pirmām kārtām ļautu tām pieņemt darbā pietiekamu skaitu kvalificētu darbinieku. Pārredzamības nolūkos budžets ir jāpublicē katru gadu.

(7) Pārsūdzības iestādes ir ļoti atšķirīgi piemērojušas pagaidu pasākumus valsts pārvaldes iestāžu lēmumu apturēšanai. Lai panāktu konsekventāku pieeju, ir jāpiemēro kopīgs standarts saskaņā ar Kopienas judikatūru. Ņemot vērā pārsūdzību nozīmi tiesiskā regulējuma vispārējā darbībā, ir jāizveido mehānisms, lai visās dalībvalstīs vāktu informāciju par pārsūdzībām un lēmumiem, ar ko aptur valsts pārvaldes iestāžu pieņemtos lēmumus, un minēto informāciju paziņotu Komisijai.

(8) Lai regulēšanas uzdevumus būtu iespējams veikt pilnvērtīgi, datos, kuri jāvāc valsts pārvaldes iestādēm, ir jāiekļauj uzskaites dati par mazumtirdzniecības tirgiem, kas ir saistīti ar vairumtirdzniecības tirgiem, kuros darbojas operators ar būtisku ietekmi tirgū un kurus attiecīgi regulē valsts pārvaldes iestāde, un jāietver arī dati, ar kuru palīdzību valsts pārvaldes iestādes var izvērtēt to, kā plānotā tīkla topoloģijas modernizācija vai pārmaiņas varētu ietekmēt konkurences attīstību vai vairumtirdzniecības produktus, ko piedāvā citiem tirgus dalībniekiem.

(9) Apspriešanās valsts mērogā, kas paredzēta Pamatdirektīvas 6. pantā, ir jāsarīko pirms apspriešanās Kopienas mērogā, kura paredzēta minētās direktīvas 7. pantā, lai Kopienā organizētajā apspriešanā tiktu atspoguļoti visu ieinteresēto aprindu viedokļi. Šādā veidā varētu izvairīties arī no vajadzības rīkot otru apspriešanos Kopienā, ja valsts mēroga apspriešanās rezultātā tiktu ieviestas izmaiņas plānotajā pasākumā.

(10) Valsts pārvaldes iestāžu rīcības brīvībai ir jābūt līdzsvarā ar konsekventas regulējuma prakses izveidi un tiesiskā regulējuma konsekventu piemērošanu, lai efektīvi veicinātu iekšējā tirgus attīstību un pilnveidi. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm ir jāatbalsta darbības, ko iekšējā tirgus jomā veic Komisija un EEST iestāde, kurai jākalpo kā īpašam forumam valsts pārvaldes iestāžu sadarbībai to pienākumu veikšanā saskaņā ar tiesisko regulējumu.

(11) Kopienas mehānisms, ar kura palīdzību Komisija var pieprasīt valsts pārvaldes iestādēm anulēt plānotos pasākumus, kas saistīti ar tirgus noteikšanu un operatoru atzīšanu par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, ir lielā mērā palīdzējis panākt konsekventu pieeju to apstākļu noteikšanai, kādos var piemērot *ex-ante* regulējumu un operatoriem piemēro šādu regulējumu. Savukārt attiecībā uz piemērojamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem līdzvērtīgs mehānisms nav izveidots. Komisijas veiktā tirgus uzraudzība un jo īpaši pieredze ar Pamatdirektīvas 7. pantā paredzēto procedūru liecina, ka nekonsekvence, ar kādu valsts pārvaldes iestādes piemēro tiesiskās aizsardzības līdzekļus pat līdzīgos tirgus apstākļos, kavē elektronisko komunikāciju iekšējā tirgus izveidi, nenodrošina līdzvērtīgus konkurences apstākļus operatoriem, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, un traucē patērētājiem gūt priekšrocības no pārrobežu konkurences un pakalpojumiem. Ir jāpiešķir pilnvaras Komisijai pieprasīt valsts pārvaldes iestādēm anulēt pasākumu projektus par to izvēlēto tiesiskās aizsardzības līdzekļu piemērošanu. Lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma konsekventu piemērošanu Kopienā, Komisijai pirms lēmuma pieņemšanas ir jāapspriežas ar EEST iestādi.

(12) Ir svarīgi, lai tiesiskais regulējums tiktu īstenots laikus. Ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ar ko valsts pārvaldes iestādei pieprasa anulēt plānotu pasākumu, valsts

pārvaldes iestādēm ir jāiesniedz Komisijai pārskatīts pasākuma projekts. Ir jānosaka termiņš pārskatītā pasākuma paziņošanai Komisijai saskaņā ar Pamatdirektīvas 7. pantu, lai tirgus dalībnieki varētu zināt tirgus analīzes ilgumu un lai palielinātu juridisko noteiktību.

(13) Turklāt, ņemot vērā vajadzību nepieļaut regulējuma trūkumu nozarē, kam raksturīgas straujas pārmaiņas, ir jānodrošina iespēja Komisijai pēc apspriešanās ar EEST iestādi pieprasīt attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei noteiktā termiņā piemērot konkrētu tiesiskās aizsardzības līdzekli, ja arī atkārtoti paziņotā pasākuma projekta pieņemšana radītu šķērsli vienotajam tirgum vai nebūtu saderīga ar Kopienas tiesību aktiem.

(14) Ņemot vērā īsos termiņus, kādi paredzēti Kopienas mēroga apspriešanās vajadzībām, ir jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas pasākumus, lai vienkāršotu procedūras informācijas apmaiņai starp Komisiju un valsts pārvaldes iestādēm, piemēram, gadījumos, kas attiecas uz stabiliem tirgiem vai kas saistīti tikai ar nelielām pārmaiņām iepriekš paziņotos pasākumos, vai lai atļautu paredzēt izņēmumu no paziņošanas prasības, tādējādi atsevišķos gadījumos racionalizējot procedūras.

(15) Saskaņā ar mērķiem, kas izklāstīti Eiropas Pamattiesību hartā un Apvienoto Nāciju Konvencijā par invalīdu tiesībām, tiesiskajam regulējumam ir jānodrošina tas, ka kvalitatīvi pakalpojumi par pieņemamām cenām ir viegli pieejami visiem lietotājiem, tostarp galalietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām. Amsterdamas akta galīgajai redakcijai pievienotajā Deklarācijā Nr. 22 ir paredzēts, ka Kopienas iestādēm, izstrādājot pasākumus saskaņā ar Līguma 95. pantu, ir jāņem vērā invalīdu vajadzības.

(16) Radiofrekvences ir jāuzskata par ierobežotu sabiedrisko resursu, kam ir būtiska — gan sabiedriska, gan tirgus — vērtība. Sabiedrības interesēs ir panākt to, lai radiofrekvenču spektra pārvaldība būtu iespējami efektīva un pilnvērtīga no ekonomiskā, sociālā un vides aspekta un lai pakāpeniski tiktu likvidēti šķēršļi tā efektīvai izmantošanai.

(17) Radiofrekvenču pārvaldībai ir jānodrošina kaitīgu traucējumu novēršana. Tāpēc ir jāizstrādā precīza kaitīgo traucējumu definīcija, lai nodrošinātu to, ka regulatīvā iejaukšanās notiek tikai tiktāl, ciktāl vajadzīgs šādu traucējumu novēršanai.

(18) Pašreizējā radiofrekvenču spektra pārvaldības un sadalījuma sistēma principā pamatojas uz administratīviem lēmumiem, kas nav pietiekami elastīgi, lai pielāgotos tehnoloģiskajām un ekonomiskajām pārmaiņām, jo īpaši straujajai attīstībai bezvadu tehnoloģijas jomā un pieaugošajam platjoslas pieprasījumam. Pārlieku atšķirīgā politika dažādās valstīs ir cēlonis lielākām izmaksām un zaudētām tirgus iespējām radiofrekvenču spektra lietotājiem, sadrumstalotība palēnina arī inovācijas tempus un kaitē iekšējam tirgum, patērētājiem un tautsaimniecībai kopumā. Turklāt radiofrekvenču piekļuves un izmantošanas nosacījumi var atšķirties atkarībā no operatora veida, savukārt šo operatoru nodrošinātie elektroniskie pakalpojumi lielā mērā pārklājas, tādējādi radot nesaskaņas tiesību turētāju starpā, atšķirības spektra piekļuves izmaksās un iespējamus traucējumus iekšējā tirgus darbībā.

(19) Valstu robežas kļūst arvien maznozīmīgākas optimālas radiofrekvenču spektra izmantošanas noteikšanai. Radiofrekvenču spektra piekļuves tiesību sadrumstalota pārvaldība ierobežo investīcijas un inovācijas un traucē operatoriem un iekārtu ražotājiem izmantot apjomradītus ietaupījumus, tādā veidā neļaujot izveidot iekšējo

tirgu elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, kam izmanto radiofrekvenču spektru.

(20) Ir jāpanāk elastīgāka spektra pārvaldība un piekļuve spektram, izsniedzot atļaujas neatkarīgi no tehnoloģijas un pakalpojuma, lai spektra lietotāji varētu izvēlēties labākās tehnoloģijas un pakalpojumus, kas izmantojami frekvenču joslā (turpmāk tekstā — „tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes princips"). Tehnoloģiju un pakalpojumu administratīvai noteikšanai jākļūst par izņēmumu, tai jābūt skaidri pamatotai, un tā regulāri jāpārskata.

(21) Ir jāierobežo iespējas paredzēt izņēmumus no tehnoloģiju neitralitātes principa, un šādu ierobežojumu pamatā ir jābūt vajadzībai novērst kaitīgus traucējumus, piemēram, nosakot emisiju maskas un jaudas līmeņus, vai nodrošināt sabiedrības veselības aizsardzību, ierobežojot elektromagnētisko lauku ietekmi uz sabiedrību, vai nodrošināt spektra pareizu koplietošanu, jo īpaši tad, ja tā izmantošanai ir izsniegtas tikai vispārējas atļaujas vai ja ir obligāti nepieciešams ievērot izņēmumu no pakalpojumu neitralitātes principa.

(22) Lai neradītu pretrunas ar iepriekš iegūtām tiesībām, ir jāparedz iespēja radiofrekvenču spektra lietotājiem brīvi izvēlēties pakalpojumus, kurus tie vēlas piedāvāt spektrā, uz ko attiecas pārejas pasākumi. Ir jāparedz iespēja pieļaut tādus izņēmumus no pakalpojumu neitralitātes principa, ar kuriem pieprasa nodrošināt konkrētu pakalpojumu, lai izpildītu skaidri noteiktus vispārējo interešu mērķus, piemēram, dzīvības aizsardzība, vajadzība veicināt sociālo, reģionālo vai teritoriālo kohēziju, radiofrekvenču spektra neefektīvas izmantošanas novēršana, ja šādi izņēmumi ir vajadzīgi un samērīgi. Minēto mērķu vidū ir jābūt kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanai, kā paredzēts valsts tiesību aktos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Izņemot gadījumus, kad tas ir vajadzīgs dzīvības aizsardzībai, izņēmumi nedrīkst būt par cēloni konkrētu pakalpojumu ekskluzīvai izmantošanai, bet tikai piešķirt tiem prioritāti, lai citi pakalpojumi vai tehnoloģijas varētu līdzāspastāvēt tajā pašā radiofrekvenču joslā. Lai atļaujas turētājs varētu brīvi izvēlēties visefektīvākos līdzekļus, ar kuriem piedāvātā pakalpojuma saturu pārraidīt radiofrekvencēs, saturu nevajadzētu regulēt ar radiofrekvenču izmantošanas atļaujām.

(23) Dalībvalstu kompetencē ir noteikt darbības jomu un būtību visiem izņēmumiem, kas attiecas uz kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanu saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

(24) Tā kā radiofrekvenču spektra sadalījums konkrētām tehnoloģijām vai pakalpojumiem ir izņēmums no tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principa un ierobežo brīvību izvēlēties piedāvāto pakalpojumu vai izmantoto tehnoloģiju, visiem priekšlikumiem par šādu sadalījumu jābūt pārredzamiem, un ir jārīko to sabiedriskā apspriešana.

(25) Elastīguma un efektivitātes labad valsts pārvaldes iestādēm joslās, kuras noteiks harmonizēti, ir jāatļauj spektra lietotājiem arī brīvi nodot vai iznomāt savas izmantošanas tiesības trešām personām, tādā veidā paverot iespēju radiofrekvenču spektra novērtēšanai tirgū. Valsts pārvaldes iestādēm, ņemot vērā to pilnvaras nodrošināt spektra faktisku izmantošana, ir jārīkojas, lai panāktu to, ka tirdzniecības dēļ netiek traucēta konkurence, kā rezultātā spektrs paliek neizmantots.

(26) Ievērojot izņēmumu ietekmi uz elektronisko komunikāciju pakalpojumu iekšējā tirgus attīstību, Komisijai ir jābūt iespējai saskaņot darbības jomu un būtību visiem izņēmumiem no tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes principa, izņemot tos, kuru mērķis ir veicināt kultūras un valodu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu, ņemot vērā harmonizētos tehniskos nosacījumus par radiofrekvenču pieejamību un efektīvu izmantošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Lēmumu Nr. 676/2002/EK par normatīvo bāzi radiofrekvenču spektra politikai Eiropas Kopienā („Radiofrekvenču spektra lēmums")[26].

(27) Turklāt iekšējā tirgus nolūkos var būt nepieciešams visā Kopienā harmonizēt tirgojamu frekvenču joslu noteikšanu, tirgojamības nosacījumus vai pāreju uz tirgojamām tiesībām konkrētās joslās, tirgojamu tiesību minimālo apjomu, prasības nodrošināt spektra tirdzniecībai vajadzīgās informācijas centralizētu pieejamību, piekļuvi un drošticamību un prasības aizsargāt konkurenci un novērst spektra izmantošanas tiesību uzkrāšanu. Tāpēc Komisijai ir jāpiešķir pilnvaras pieņemt pasākumus minētās harmonizācijas īstenošanai. Šādos īstenošanas pasākumos ir pienācīgi jāņem vērā, vai individuālās izmantošanas tiesības ir piešķirtas uz komerciāla vai nekomerciāla pamata.

(28) Tehnoloģiju un pakalpojumu neitralitātes un spēkā esošu spektra izmantošanas tiesību tirdzniecības ieviešanai var būt vajadzīgi pārejas noteikumi, tostarp pasākumi godīgas konkurences nodrošināšanai, jo jaunajā sistēmā dažiem spektra lietotājiem var pavērties iespēja konkurēt ar spektra lietotājiem, kuri spektra izmantošanas tiesības ir ieguvuši saskaņā ar daudz apgrūtinošākiem noteikumiem un nosacījumiem. Turpretī tad, ja tiesības vispārējo interešu mērķu sasniegšanas nolūkā ir piešķirtas, atkāpjoties no vispārējiem noteikumiem, vai saskaņā ar tādiem kritērijiem, kas nav objektīvi, pārredzami, samērīgi un nediskriminējoši, šādu tiesību turētāju stāvokli, kaitējot viņu jaunajiem konkurentiem, nedrīkst uzlabot vairāk, nekā tas ir nepieciešams šādu vispārējo interešu mērķu sasniegšanai. Ikvienu radiofrekvenču spektru, kas vairs nav vajadzīgs vispārējo interešu mērķu sasniegšanai, ir jāatbrīvo un no jauna jāpiešķir saskaņā ar Atļauju izsniegšanas direktīvu.

(29) Lai veicinātu iekšējā tirgus darbību un atbalstītu pārrobežu pakalpojumu izveidi, ir jāpilnvaro Komisija piešķirt EEST iestādei īpašus pienākumus numerācijas jomā. Turklāt, lai dalībvalstu iedzīvotāji, tostarp ceļotāji un lietotāji invalīdi, konkrētus dienestus visās dalībvalstīs varētu izsaukt par līdzīgām cenām, izmantojot vienus un tos pašus zināmos numurus, Komisijas pilnvarām pieņemt tehniskus īstenošanas pasākumus vajadzības gadījumā ir jāaptver arī piemērojamie tarifikācijas principi vai mehānismi.

(30) Atļaujas, kas izsniegtas uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, un kas ļauj tiem iegūt piekļuvi sabiedriskam vai privātam īpašumam, ir būtisks faktors elektronisko komunikāciju tīklu vai jaunu tīkla elementu izveidei. Tāpēc nevajadzīgi sarežģītas un lēnas procedūras ceļa tiesību piešķiršanai var radīt ievērojamu šķērsli konkurences attīstībai. Tāpēc ir jāvienkāršo veids, kādā pilnvaroti uzņēmumi iegūst ceļa tiesības. Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt iespējai koordinēt ceļa tiesību iegūšanu, sniedzot attiecīgu informāciju savās tīmekļa vietnēs.

---

[26] OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

(31) Ir jāpastiprina dalībvalstu pilnvaras attiecībā uz ceļa tiesību turētājiem, lai nodrošinātu jauna tīkla ierīkošanu vai paplašināšanu videi nekaitīgā veidā un neatkarīgi no pienākuma, kas uzlikts operatoram ar būtisku ietekmi tirgū, proti, piešķirt piekļuvi tā elektronisko komunikāciju tīkliem. Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt iespējai, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, pieprasīt kabeļu kanalizācijas, stabu un antenu, un ievadu ēkās koplietošanu un inženiertehnisko būvdarbu labāku koordinēšanu. Pilnveidojot iekārtu koplietošanu, iespējams būtiski uzlabot konkurenci un samazināt uzņēmumiem vispārējās finansiālās un vides izmaksas par elektronisko komunikāciju infrastruktūras ierīkošanu.

(32) Uzticama un droša informācijas nodošana elektronisko komunikāciju tīklos ieņem arvien nozīmīgāku vietu visā tautsaimniecībā un sabiedrībā. Sistēmas sarežģītība, tehniskas kļūmes vai cilvēku kļūdas, negadījumi vai uzbrukumi — tie visi var ietekmēt tās fiziskās infrastruktūras darbību un pieejamību, ar kuras palīdzību ES iedzīvotājiem tiek nodrošināti svarīgi pakalpojumi, tostarp e-pārvaldes pakalpojumi. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm ir jānodrošina publisko komunikāciju tīklu integritāte un drošība. EEST iestādei ir jāpalīdz nodrošināt augsta elektronisko komunikāciju drošības pakāpe, cita starpā daloties pieredzē un sniedzot atzinumus, kā arī veicinot apmaiņu ar labāko praksi. Gan EEST iestādes, gan valsts pārvaldes iestāžu rīcībā ir jābūt to pienākumu pildīšanai vajadzīgajiem līdzekļiem, tostarp pilnvarām saņemt pietiekamu informāciju, lai varētu novērtēt tīklu vai pakalpojumu drošības pakāpi, kā arī iegūt visaptverošus un drošticamus datus par aktuāliem drošības incidentiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu vai pakalpojumu darbību. Ņemot vērā to, ka atbilstīgas drošības pakāpes veiksmīga izvēle nav vienreizējs pasākums, bet gan nepārtraukts īstenošanas, pārskatīšanas un atjaunināšanas process, ir jāpieprasa elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātājiem un pakalpojumu sniedzējiem veikt pasākumus, lai aizsargātu to integritāti un drošību saskaņā ar novērtētajiem apdraudējumiem, ņemot vērā jaunākos sasniegumus šajā jomā.

(33) Ja ir jāpanāk vienošanās par kopīgām drošības prasībām, Komisija ir jāpilnvaro pieņemt tehniskus īstenošanas pasākumus, lai panāktu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu pienācīgu drošības pakāpi iekšējā tirgū. EEST iestādei ir jāiesaistās piemērotu tehnisku un organizatorisku drošības pasākumu harmonizācijā, nodrošinot speciālistu ieteikumus. Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt pilnvarotām izdot saistošas instrukcijas par tehniskiem īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti atbilstīgi Pamatdirektīvai. Lai tās varētu veikt savus pienākumus, tām ir jābūt pilnvarotām veikt izmeklēšanu un uzlikt sodus noteikumu neievērošanas gadījumos.

(34) Tiesiskā regulējuma īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka tirgus, uz kuru tiek paplašināta būtiska ietekme tirgū, nav problēmas cēlonis, bet gan tās ietekmes rezultāts. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm pasākumi attiecībā uz būtisku ietekmi tirgū ir jāveic tajā tirgū, kurā tā izveidojusies, nevis saistītajos tirgos, kuros jūtama tās ietekme.

(35) Attiecībā uz tirgiem, kuri ir noteikti kā vairāku valstu tirgi, ir jāvienkāršo tirgus analīzes procedūra, un tā jāpilnveido, ļaujot Komisijai, ņemot vērē EEST iestādes atzinumu, atzīt uzņēmumu vai uzņēmumus par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, un uzlikt vienu vai vairākus īpašus pienākumus, tādā veidā panākot to, ka tieši Komisija risina regulējuma jautājumus, kas skar vairākas valstis.

(36) Lai tirgus dalībnieki varētu rēķināties ar noteiktību regulatīvo nosacījumu jomā, jānosaka laika limits tirgus analīzes veikšanai. Ir svarīgi veikt regulāras tirgus analīzes pieņemamā un piemērotā termiņā. Nosakot šo termiņu, ir jāņem vērā tas, vai iepriekš ir veikta konkrētā tirgus analīze un vai par to ir pienācīgi paziņots. Ja valsts pārvaldes iestāde neveic tirgus analīzi noteiktajā termiņā, tas var apdraudēt iekšējo tirgu, un parastās noteikumu neizpildes procedūras var laikus neradīt vēlamo efektu. Tāpēc Komisijai ir jābūt iespējai pieprasīt, lai EEST iestāde palīdz attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei pildīt tās uzdevumus un jo īpaši izdod atzinumu, iekļaujot pasākumu projektu, konkrētā tirgus analīzi un atbilstīgos pienākumus, kurus pēc tam varētu uzlikt Komisija.

(37) Sakarā ar tehnoloģiskās inovācijas augsto līmeni un izteikto dinamiku elektronisko komunikāciju nozares tirgos ir jānodrošina iespēja visā Eiropā ātri, koordinēti un harmonizēti pielāgot regulējumu, jo pieredze liecina, ka atšķirības veidā, kā valsts pārvaldes iestādes īsteno tiesisko regulējumu, var radīt šķēršļus iekšējā tirgus attīstībai. Tāpēc Komisija ir jāpilnvaro pieņemt īstenošanas pasākumus tādās jomās kā jaunu pakalpojumu, numerācijas, nominācijas un adresācijas, ar lietotājiem saistītu jautājumu, tostarp e-pieejamības, regulēšana un pasākumus attiecībā uz grāmatvedības uzskaiti regulēšanas vajadzībām.

(38) Nozīmīgs uzdevums, kas uzticēts EEST iestādei, ir vajadzības gadījumā izdot atzinumus par pārrobežu strīdiem. Tāpēc valsts pārvaldes iestādēm šādos gadījumos ir jāņem vērā ikviens EEST iestādes atzinums.

(39) Tiesiskā regulējuma īstenošanā gūtā pieredze liecina, ka spēkā esošie noteikumi, ar kādiem valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas uzlikt sodus, nav izrādījušies pietiekams stimuls ievērot regulējuma prasības. Paredzot pienācīgas izpildes pilnvaras, var panākt tiesiskā regulējuma laicīgu īstenošanu un tādā veidā veicināt regulējuma noteiktību, kas ir svarīgs investīciju stimuls. Visam tiesiskajam regulējumam ir raksturīgs tas, ka trūkst pilnvērtīga mehānisma rīcībai noteikumu neievērošanas gadījumos. Tāpēc ieviešot Pamatdirektīvā jaunu noteikumu par to, kā rīkoties Pamatdirektīvas vai īpašo direktīvu noteikumu pārkāpuma gadījumā, ir jānodrošina tas, ka visā tiesiskajā regulējumā tiek piemēroti konsekventi un saskanīgi noteikumu izpildes un pārkāpumu sodīšanas principi.

(40) Spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā bija iekļauti konkrēti noteikumi, lai veicinātu pāreju no vecā 1998. gada tiesiskā regulējuma uz jauno 2002. gada regulējumu. Šī pāreja ir pabeigta visās dalībvalstīs, un minētie noteikumi ir jāatceļ, jo tie ir kļuvuši lieki.

(41) Pamatdirektīvas I pielikumā ir norādīts saraksts ar tirgiem, kuri jāiekļauj Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem, kuros var būt vajadzīgs *ex-ante* regulējums. Šis pielikums ir jāatceļ, jo ir izpildīts tā mērķis, proti, kalpot par pamatu ieteikuma[27] sākotnējās redakcijas sagatavošanai.

---

[27] Komisijas 2003. gada 11. februāra Ieteikums par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem elektronisko sakaru nozarē, kuros var būt nepieciešams *ex ante* regulējums saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem. C(2003) 497.

(42) Pamatdirektīvas II pielikumā ir norādīti kritēriji, kas valsts pārvaldes iestādēm jāizmanto, novērtējot kolektīvo dominanci saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta 2. punkta otro daļu. Tā kā II pielikumā iekļautais saraksts nav nedz vajadzīgs, nedz izsmeļošs, tas var radīt pārpratumus, valsts pārvaldes iestādēm veicot tirgus analīzi. Turklāt kolektīvās dominances jēdziens ir atkarīgs arī no Eiropas Kopienu Tiesas prakses. Tāpēc II pielikums ir nevajadzīgs, un to var atcelt.

(43) Funkcionālo nošķiršanu, kad vertikāli integrētam operatoram pieprasa izveidot uzņēmējdarbības vienības, kuru darbība ir nošķirta, veic ar mērķi panākt pilnīgi līdzvērtīgu piekļuves produktu piedāvājumu visiem nākamā tirgus posma operatoriem, tostarp paša vertikāli integrētā operatora struktūrvienībām, kas darbojas nākamajā tirgus posmā. Funkcionālā nošķiršana var uzlabot konkurenci vairākos konkrētajos tirgos, ievērojami samazinot diskrimināciju veicinošos faktorus un atvieglojot iespējas pārbaudīt un nostiprināt nediskriminējošas attieksmes noteikumu ievērošanu. Izņēmuma gadījumos tās izmantošanu var uzskatīt par pamatotu tiesiskās aizsardzības līdzekli, ja vairākos attiecīgajos tirgos vēl joprojām nav izdevies panākt faktiski nediskriminējošu attieksmi un ja ir mazas izredzas vai nav izredžu panākt infrastruktūras konkurenci pieņemamā laikā pēc tam, kad ir izmēģināts viens vai vairāki tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kuri iepriekš tika uzskatīti par piemērotiem. Tomēr ir ļoti svarīgi nodrošināt to, ka, pieprasot funkcionālo nošķiršanu, tiek saglabāti faktori, kas rosina attiecīgo uzņēmumu investēt tīkla attīstībā, un netiek radīta iespējama negatīva ietekme uz patērētāju labklājību. Lai šādu nošķiršanu pieprasītu, ir jāveic dažādu, ar piekļuves tīklu saistītu konkrēto tirgu koordinēta analīze saskaņā ar Pamatdirektīvas 16. pantā izklāstīto tirgus analīzes procedūru. Veicot tirgus analīzi un sīki izstrādājot attiecīgo tiesiskās aizsardzības līdzekli, valsts pārvaldes iestādēm ir īpaši jāņem vērā produkti, kuru pārvaldība jāuztic atsevišķām uzņēmējdarbības vienībām, ievērojot tīkla paplašināšanas apjomu un tehnoloģiskā progresa pakāpi, kas var būtiski ietekmēt fiksēto un bezvadu pakalpojumu savstarpējo aizstājamību. Lai novērstu konkurences traucēšanu iekšējā tirgū, ierosinājumus par funkcionālo nošķiršanu iepriekš ir jāapstiprina Komisijai.

(44) Funkcionālās nošķiršanas īstenošana nedrīkst traucēt piemērotu mehānismu izveidi dažādu nošķirto uzņēmējdarbības vienību koordinācijai, lai nodrošinātu to, ka tiek aizsargātas mātesuzņēmuma ekonomiskās un pārvaldības uzraudzības tiesības.

(45) Ja vertikāli integrēts uzņēmums nolemj nodot ievērojamu daļu vietējā piekļuves tīkla aktīvu vai visus minētos aktīvus atsevišķai uzņēmējdarbības vienībai, kam ir cits īpašnieks, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, kas darbojas ar piekļuves produktiem, valsts pārvaldes iestādei ir jānovērtē plānotā darījuma ietekme uz visiem pašreizējiem pienākumiem, kas regulēšanas vajadzībām uzlikti vertikāli integrētam operatoram, lai nodrošinātu jaunās kārtības atbilstību Direktīvai 2002/18/EK (Piekļuves direktīva) un Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva). Attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei ir jāveic jauna to tirgu analīze, kurā darbojas nošķirtā uzņēmējdarbības vienība, un attiecīgi jāuzliek, jāsaglabā, jāmaina vai jāanulē minētie pienākumi. Šajā nolūkā valsts pārvaldes iestādei ir jābūt iespējai pieprasīt informāciju no uzņēmuma.

(46) Kaut gan zināmos apstākļos valsts pārvaldes iestādei ir lietderīgi uzlikt pienākumus operatoriem, kuriem nav būtiskas ietekmes tirgū, lai izpildītu tādus mērķus kā pakalpojumu savstarpēja savienojamība un savietojamība, tomēr ir jānodrošina tas, ka

šādus pienākumus uzliek saskaņā ar tiesisko regulējumu un jo īpaši ar tajā paredzētajām paziņošanas procedūrām.

(47) Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas pasākumus, ņemot vērā vajadzību pielāgot tirgus un tehnoloģiju attīstībai I pielikumā izklāstītos nosacījumus par piekļuvi ciparu televīzijas un radio pakalpojumiem. Tas pats attiecas arī uz II pielikumā iekļauto obligāto kritēriju sarakstu, kas ir jāpublisko, lai izpildītu noteikumu par pārredzamību.

(48) Atvieglojot tirgus dalībnieku piekļuvi radiofrekvenču resursiem, tiks novērsti šķēršļi ienākšanai tirgū. Turklāt tehnoloģiskā progresa rezultātā mazinās kaitīgu traucējumu risks konkrētās frekvenču joslās, un tāpēc mazinās vajadzība iegūt individuālas izmantošanas tiesības. Tāpēc elektronisko komunikāciju pakalpojumu nodrošināšanai lietotā radiofrekvenču spektra izmantošanas nosacījumi jāiekļauj vispārējās atļaujās, ja vien, ņemot vērā spektra izmantošanu, aizsardzībai pret kaitīgiem traucējumiem vai konkrēta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai nav vajadzīgas individuālas tiesības. Lēmumi par individuālu tiesību nepieciešamību ir jāpieņem pārredzamā un samērīgā veidā.

(49) Ieviešot pakalpojumu un tehnoloģiju neitralitātes prasības attiecībā uz lēmumiem par piešķīrumiem un sadalījumu, vienlaikus nodrošinot lielākas iespējas nodot tiesības uzņēmumu starpā, ir jāpalielina brīvība un līdzekļi izplatīt elektroniskus paziņojumus un nodrošināt audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumus sabiedrībai, tādā veidā veicinot arī vispārējo interešu mērķu sasniegšanu. Tāpēc konkrētus vispārējo interešu pienākumus, kas apraides organizācijām uzlikti attiecībā uz audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu izplatīšanu, lielā mērā varētu sasniegt, nepiešķirot individuālas radiofrekvenču spektra izmantošanas tiesības. Īpašu kritēriju izmantošana radiofrekvenču spektru piešķiršanai apraides organizācijām ir jāuzskata par pamatotu tikai tad, ja tā ir būtiska, lai sasniegtu konkrētu vispārējo interešu mērķi, kas noteikts valsts tiesību aktos. Procedūrām, kas saistītas ar vispārējo interešu mērķu sasniegšanu, jebkuros apstākļos ir jābūt pārredzamām, objektīvām, samērīgām un nediskriminējošām.

(50) Lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi, nevienu spektra lietotāju nedrīkst atbrīvot no pienākuma maksāt parastās nodevas vai maksājumus, kas paredzēti par spektra izmantošanu.

(51) Ir jānosaka netirgojamu individuālo izmantošanas tiesību derīguma termiņš, ņemot vērā to, ka tās ierobežo brīvu piekļuvi radiofrekvencēm. Ja izmantošanas tiesībās ir iekļauts noteikums par to termiņa pagarināšanu, dalībvalstīm vispirms ir jāveic pārskatīšana, kura ietver sabiedrisko apspriešanu, ņemot vērā tirgus, pārklājuma un tehnoloģiju attīstību. Ņemot vērā to, ka spektrs ir ierobežots resurss, ir regulāri jāpārskata uzņēmumiem piešķirtās individuālās tiesības. Veicot minēto pārskatīšanu, dalībvalstīm ir jāpanāk līdzsvars starp tiesību turētāju interesēm un vajadzību veicināt radiofrekvenču spektra tirdzniecības ieviešanu, kā arī spektra elastīgāku izmantošanu, iespējami vairāk izsniedzot vispārējas atļaujas.

(52) Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt pilnvarotām panākt radiofrekvenču spektra un numuru faktisku izmantošanu un gadījumos, kad spektra vai numerācijas resursi netiek izmantoti, rīkoties tā, lai novērstu izmantošanas tiesību uzkrāšanu, kas kavē konkurenci un varētu traucēt jauna dalībnieka ienākšanu tirgū.

(53) Novēršot Eiropas mēroga juridiskos un administratīvos šķēršļus vispārējām atļaujām vai tiesībām izmantot spektru vai numurus, ir jāveicina tehnoloģiju un pakalpojumu attīstība un jāpanāk spraigāka konkurence. Kaut gan radiofrekvenču pieejamības un efektīvas izmantošanas tehnisko nosacījumu koordinēšana tiek organizēta saskaņā ar Radiofrekvenču spektra lēmumu[28], iekšējā tirgus mērķu sasniegšanai var būt nepieciešams arī koordinēt vai harmonizēt atlases procedūras un nosacījumus, kas piemērojami tiesībām un atļaujām konkrētās frekvenču joslās, numuru izmantošanas tiesībām un vispārējām atļaujām. Tas jo īpaši attiecas uz elektronisko komunikāciju pakalpojumiem, ko piedāvā iekšējā tirgū vai kam piemīt pārrobežu pakalpojumu potenciāls, piemēram, satelītu pakalpojumi, kuru attīstību traucētu dalībvalstīs pastāvošās atšķirības spektra piešķiršanā. Tāpēc Komisijai ir jābūt iespējai ar Komunikāciju komitejas palīdzību pieņemt tehniskos īstenošanas pasākumus šādu mērķu sasniegšanai, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu. Komisijas pieņemtajos īstenošanas pasākumos var pieprasīt, ka dalībvalstīm spektra un/vai numuru izmantošanas tiesības ir jādara pieejamas visā to teritorijā un vajadzības gadījumā jāanulē citas valstī spēkā esošas izmantošanas tiesības. Šādos gadījumos dalībvalstis nedrīkst piešķirt jaunas tiesības izmantot attiecīgo frekvenču joslu vai numuru sēriju, piemērojot valsts procedūras.

(54) Tehnoloģijas un tirgus attīstība ir pavērusi iespēju izveidot elektronisko komunikāciju pakalpojumus, kas sniedzas pāri dalībvalstu ģeogrāfiskajām robežām. Atļauju izsniegšanas direktīvas 16. pantā ir noteikts, ka Komisijai ir jāpārskata valsts atļauju izsniegšanas sistēmu darbība un pārrobežu pakalpojumu nodrošināšanas attīstība Kopienā. Atļauju izsniegšanas direktīvas 8. pantā paredzētie noteikumi par radiofrekvenču harmonizētu piešķiršanu, ir izrādījušies neefektīvi attiecībā uz to uzņēmumu vajadzībām, kuri vēlas sniegt pakalpojumus dažādās Kopienas valstīs, tāpēc šie noteikumi ir jāgroza.

(55) Atļauju piešķiršanai un izmantošanas nosacījumu ievērošanas pārraudzībai arī turpmāk jāpaliek katras dalībvalsts kompetencē, taču dalībvalstīm ir jāatturas no tādu papildu nosacījumu, kritēriju vai procedūru ieviešanas, kuras ierobežotu, mainītu vai aizkavētu harmonizētas vai koordinētas atlases vai atļauju izsniegšanas procedūras pareizu īstenošanu. Ja to pamato pasākumu īstenošanas atvieglošana, šādos koordinācijas vai harmonizācijas pasākumos var paredzēt pagaidu atkāpes vai — attiecībā uz spektru — pārejas mehānismus spektra koplietošanai, tādējādi atbrīvojot dalībvalsti no šādu pasākumu piemērošanas, ar nosacījumu, ka tas nerada konkurences vai regulējumu pārmērīgas atšķirības dažādās dalībvalstīs.

(56) Valsts pārvaldes iestādēm ir jābūt tiesīgām efektīvi rīkoties, lai pārraudzītu un panāktu ar vispārējām atļaujām vai izmantošanas tiesībām saistītu noteikumu un nosacījumu ievērošanu, tām jābūt pilnvarotām uzlikt reālus finansiālus sodus un/vai piemērot administratīvas sankcijas par šo noteikumu un nosacījumu pārkāpumiem.

(57) Nosacījumos, kurus var piemērot atļaujām, ir jāiekļauj konkrēti nosacījumi, ar kuriem reglamentē pieejamību lietotājiem invalīdiem un valsts iestāžu nepieciešamību sazināties ar plašu sabiedrību pirms lielām katastrofām, to laikā un pēc tām. Turklāt, ņemot vērā tehnisko inovāciju nozīmību, dalībvalstīm ir jābūt iespējai izsniegt atļaujas

[28] OV L 108, 24.4.2002., 1. lpp.

spektra izmantošanai eksperimentālos nolūkos, paredzot tajās īpašus ierobežojumus un nosacījumus, kurus pamato šādu tiesību eksperimentālais raksturs.

(58) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 2887/2000 par neierobežotu piekļuvi vietējai sakaru līnijai[29] bija lietderīga sākotnējā tirgus atvēršanas posmā. Pamatdirektīvā Komisija ir aicināta pārraudzīt pāreju no 1998. gada tiesiskā regulējuma uz 2002. gada regulējumu un piemērotā brīdī ierosināt priekšlikumus par minētās regulas atcelšanu. Saskaņā ar 2002. gada regulējumu valsts pārvaldes iestādēm ir pienākums analizēt vairumtirdzniecības tirgu atsaistītai piekļuvei metāla vadu līnijām un apakšlīnijām platjoslas un balss pakalpojumu nodrošināšanai, kā noteikts Ieteikumā par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem. Tā kā visas dalībvalstis vismaz vienreiz ir veikušas šā tirgus analīzi un ir ieviesti attiecīgie pienākumi, kuru pamatā ir 2002. gada regulējums, Regula (EK) Nr. 2887/2000 ir kļuvusi nevajadzīga, un tāpēc tā jāatceļ.

(59) Pamatdirektīvas, Piekļuves direktīvas un Atļauju izsniegšanas direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[30].

(60) Jo īpaši ir jāpiešķir pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas pasākumus attiecībā uz paziņojumiem saskaņā ar Pamatdirektīvas 7. pantu; harmonizāciju spektra un numerācijas jomā, kā arī ar tīklu un pakalpojumu drošību saistītos jautājumos; vairāku valstu tirgu noteikšanu; standartu ieviešanu; tiesiskā regulējuma noteikumu saskaņotu piemērošanu. Turklāt ir jāpiešķir Komisijai pilnvaras pieņemt īstenošanas pasākumus, lai Piekļuves direktīvas I un II pielikumu atjauninātu atbilstīgi tirgus un tehnoloģijas attīstībai, un pieņemt īstenošanas pasākumus, lai harmonizētu atļauju izsniegšanas noteikumus, procedūras un nosacījumus attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaujām. Tā kā šie pasākumi ir vispārīgi un ir paredzēti, lai papildinātu šīs direktīvas, pievienojot jaunus nebūtiskus elementus, tie ir jāpieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas paredzēta Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā. Ja nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ šīs procedūras parastos termiņus nevar precīzi ievērot, Komisijai ir jābūt iespējai izmantot iepriekš minētā lēmuma 5.a panta 6. punktā paredzēto steidzamības procedūru,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva)

Direktīvā 2002/21/EK izdara turpmāk minētos grozījumus.

(1) Direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Ar šo direktīvu izveido elektronisko komunikāciju pakalpojumu, elektronisko komunikāciju tīklu, saistītu iekārtu un saistītu pakalpojumu, kā arī konkrētu, ar

---

29 OV L 336, 30.12.2000., 4. lpp.

30 OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp).

termināliekārtām saistītu aspektu saskaņotu regulējumu. Tajā nosaka valsts pārvaldes iestāžu uzdevumus un izveido procedūru kopumu, lai nodrošinātu tiesiskā regulējuma saskaņotu piemērošanu visā Kopienā."

(2) Direktīvas 2. pantu groza šādi.

a) Panta b) punktu aizstāj ar šādu:

„b) „vairāku valstu tirgi" ir tirgi, kas aptver Kopienu vai ievērojamu tās daļu, kura atrodas vairāk nekā vienā dalībvalstī;"

b) Panta d) punktu aizstāj ar šādu:

„d) „publiskais komunikāciju tīkls" ir elektronisko komunikāciju tīkls, ko pilnībā vai galvenokārt izmanto, lai nodrošinātu publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, kuri atbalsta informāciju pārraidīšanu starp tīkla pieslēguma punktiem, šī definīcija aptver arī tīkla pasīvos elementus;"

c) Panta e) punktu aizstāj ar šādu:

„e) „saistītās iekārtas" ir iekārtas un aprīkojums, kas saistīts ar elektronisko komunikāciju tīklu un/vai ar elektronisko komunikāciju pakalpojumu un kas pieļauj un/vai atbalsta pakalpojumu nodrošināšanu ar minētā tīkla un/vai pakalpojuma palīdzību, vai kam ir minētajām darbībām vajadzīgais potenciāls; tās ietver numuru vai adrešu translācijas sistēmas, nosacītās piekļuves sistēmas un elektroniskos programmu ceļvežus, kā arī fizisko infrastruktūru, piemēram, kabeļu kanalizāciju, stabus, ārtelpu sadales punktus un ēkas;"

d) Panta l) punktu aizstāj ar šādu:

„l) „īpašās direktīvas" ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva), Direktīva 2002/19/EK (Piekļuves direktīva), Direktīva 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un Direktīva 2002/58/EK[31] (turpmāk tekstā — „Direktīva 2002/58/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)";"

e) Iekļauj šādu q), r) un s) punktu:

„q) „sadalījums" ir noteiktas frekvenču joslas vai numuru sērijas atvēlēšana vienam vai vairākiem pakalpojumu veidiem, vajadzības gadījumā paredzot konkrētus nosacījumus;

r) „piešķīrums" ir valsts pārvaldes iestādes izdota atļauja juridiskai personai vai fiziskai personai izmantot radiofrekvenci vai radiofrekvenču kanālu, vai numuru (vai vienu vai vairākus numuru blokus);

---

[31] OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/24/EK (OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.).

s) „kaitīgi traucējumi” ir traucējumi, kas apdraud radionavigācijas pakalpojuma vai citu drošības pakalpojumu nodrošināšanu vai kas citādi nopietni pasliktina, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kurš nodrošināts saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.”

(3) Direktīvas 3. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes savas pilnvaras īsteno neatkarīgi, objektīvi un pārredzami. Valsts pārvaldes iestādes nelūdz un neizpilda citu struktūru norādījumus par to, kā veikt ikdienas uzdevumus, kuri tām uzticēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar ko īsteno Kopienas tiesību aktus. Tikai pārsūdzības iestādes, kas izveidotas saskaņā ar 4. pantu, vai valsts tiesas ir pilnvarotas apturēt vai anulēt valsts pārvaldes iestāžu lēmumus.

Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes vadītāju vai viņa aizstājēju var atlaist tikai tad, ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai pildītu valsts tiesību aktos iepriekš noteiktos pienākumus, vai tad, ja viņš atzīts par vainīgu nopietnā pārkāpumā. Lēmumā par valsts pārvaldes iestādes vadītāja atlaišanu izklāsta tā pamatojumu, un to publicē atlaišanas dienā.

Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestāžu rīcībā ir tām uzticēto uzdevumu veikšanai pietiekami finanšu resursi un cilvēkresursi un ka tām ir atsevišķi gada budžeti. Budžetus dara zināmus atklātībai.”

(4) Direktīvas 4. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Dalībvalstis nodrošina to, ka valstī darbojas efektīvs mehānisms, lai jebkuram lietotājam vai uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus un/vai pakalpojumus un ko ir ietekmējis valsts pārvaldes iestādes lēmums, būtu tiesības pārsūdzēt lēmumu pārsūdzības iestādē, kas ir neatkarīga no iesaistītajām pusēm. Šai iestādei, kas var būt tiesa, ir attiecīga lietpratība, lai tā varētu pildīt savas funkcijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiek pienācīgi ņemti vērā lietas apstākļi un ka ir izveidots efektīvs pārsūdzības mehānisms.

Kamēr nav zināms pārsūdzības rezultāts, valsts pārvaldes iestādes lēmums paliek spēkā, ja vien netiek noteikti pagaidu pasākumi. Pagaidu pasākumus var noteikt, ja ir steidzama vajadzība apturēt lēmuma darbību, lai nepieļautu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu pusei, kura pieprasa šos pasākumus, un ja tas nepieciešams interešu līdzsvara nodrošināšanai.”

b) Iekļauj šādu 3. punktu:

„3. Dalībvalstis apkopo informāciju par pārsūdzību iemesliem, iesniegto pārsūdzību skaitu, pārsūdzības procesu ilgumu, to lēmumu skaitu, ar ko nosaka pagaidu pasākumus saskaņā ar 1. punktu, un šādu lēmumu pamatojumu. Dalībvalstis katru gadu šo informāciju nosūta Komisijai un Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādei (turpmāk tekstā — „EEST iestāde”).”

(5) Direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, sniedz visu informāciju, ieskaitot finanšu informāciju, kura nepieciešama valsts pārvaldes iestādēm, lai tās varētu panākt atbilstību šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumiem vai saskaņā ar tām pieņemtiem lēmumiem. Šiem uzņēmumiem pieprasa sniegt arī informāciju par tīklu vai pakalpojumu turpmāku attīstību, kas varētu ietekmēt vairumtirdzniecības pakalpojumus, kas ir pieejami konkurentiem. Minētie uzņēmumi pēc pieprasījuma nekavējoties sniedz šādu informāciju, ievērojot valsts pārvaldes iestādes norādītos termiņus un detalizētības pakāpi. Valsts pārvaldes iestādes pieprasītā informācija ir samērīga ar iestādes veicamo uzdevumu. Valsts pārvaldes iestāde norāda iemeslus, kas pamato informācijas pieprasījumu."

(6) Direktīvas 6. un 7. pantu aizstāj šādi:

„6. pants
Apspriešanas un pārredzamības mehānisms

Izņemot gadījumus, uz kuriem attiecas 7. panta 10. punkts, 20. vai 21. pants, un ja vien atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos īstenošanas pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes dod ieinteresētajām aprindām iespēju pieņemamā termiņā izteikt komentārus par pasākuma projektu, ja minētās iestādes plāno saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām veikt pasākumus, kuriem ir būtiska ietekme uz konkrēto tirgu, vai arī plāno noteikt ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. punktu un 9. panta 4. punktu.

Valsts pārvaldes iestādes dara zināmas valstī piemērojamās apspriešanas procedūras.

Dalībvalstis nodrošina vienota informācijas centra izveidi, ar kura starpniecību ir pieejamas visas pašreizējās apspriešanas.

Valsts pārvaldes iestāde publisko apspriešanas rezultātus, izņemot gadījumus, kad informācija ir konfidenciāla saskaņā ar Kopienas un valsts tiesību aktiem par uzņēmējdarbības konfidencialitāti.

7. pants
Elektronisko komunikāciju
iekšējā tirgus konsolidācija

1. Pildot uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu un īpašajām direktīvām, valsts pārvaldes iestādes maksimāli ņem vērā 8. pantā izklāstītos mērķus, ciktāl tie attiecas uz iekšējā tirgus darbību.

2. Valsts pārvaldes iestādes, sadarbojoties ar Komisiju un EEST iestādi, veicina iekšējā tirgus attīstību, lai nodrošinātu šīs direktīvas un īpašo direktīvu noteikumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs. Tālab tās jo īpaši

sadarbojas ar Komisiju un EEST iestādi, lai noteiktu instrumentus un tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas ir vislabāk piemēroti konkrētu situāciju risināšanai tirgū.

3. Izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 7.a pantu pieņemtajos īstenošanas noteikumos ir paredzēts citādi, ja valsts pārvaldes iestāde pēc 6. pantā minētās apspriešanas beigām plāno veikt pasākumu:

a) uz ko attiecas šīs direktīvas 15. vai 16. pants vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. vai 8. pants un

b) kas ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm,

tā saskaņā ar 5. panta 3. punktu dara pasākuma projektu pieejamu Komisijai, EEST iestādei un valsts pārvaldes iestādēm citās dalībvalstīs, pievienojot projektam pasākuma pamatojumu, un informē par to Komisiju un citas valsts pārvaldes iestādes. Valsts pārvaldes iestādes un Komisija mēneša laikā var iesniegt komentārus attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei. Viena mēneša laikposmu nevar pagarināt.

4. Ja plānotais pasākums atbilst 3. punkta kritērijiem un tā mērķis ir:

a) noteikt konkrētu tirgu, kas nav viens no tirgiem, kuri norādīti ieteikumā saskaņā ar 15. panta 1. punktu, vai

b) saskaņā ar 16. panta 3., 4. vai 5. punktu pieņemt lēmumu par to, vai uzņēmumu atzīt vai neatzīt par tādu, kam atsevišķi vai kopā ar citiem ir būtiska ietekme tirgū, vai

c) uzlikt, grozīt vai anulēt kādu operatora pienākumu, piemērojot 16. pantu saistībā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 5. pantu un 9. līdz 13. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu,

un šis pasākums ietekmētu tirdzniecību starp dalībvalstīm, un Komisija ir norādījusi valsts pārvaldes iestādei, ka tā uzskata, ka projektā paredzētais pasākums radītu šķērsli vienotajam tirgum vai ka tai ir radušās nopietnas šaubas par tā saderību ar Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši 8. pantā minētajiem mērķiem, pasākuma projektu nepieņem vēl divus mēnešus. Šo laikposmu nevar pagarināt.

5. Divu mēnešu laikposmā, kas minēts 4. punktā, Komisija var pieņemt lēmumu, ar ko attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei pieprasa anulēt pasākuma projektu. Komisija pirms lēmuma pieņemšanas maksimāli ņem vērā EEST iestādes atzinumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas [……/EK] 5. pantu. Šim lēmumam pievieno sīki izstrādātu un objektīvu analīzi par to, kāpēc Komisija uzskata, ka pasākuma projektu nevajadzētu pieņemt, pievienojot konkrētus priekšlikumus par pasākuma projekta grozīšanu.

6. Ja Komisija trīs mēnešu laikā saskaņā ar 5. punktu izdod lēmumu, ar ko attiecīgajai valsts pārvaldes iestādei pieprasa anulēt pasākuma projektu, valsts pārvaldes iestāde groza vai anulē minēto pasākuma projektu. Ja pasākuma

projektu groza, valsts pārvaldes iestāde organizē sabiedrisku apspriešanu saskaņā ar 6. pantā minētajām procedūrām, un saskaņā ar 3. punkta noteikumiem atkārtoti paziņo Komisijai grozīto pasākuma projektu.

7. Attiecīgā valsts pārvaldes iestāde maksimāli ņem vērā citu valsts pārvaldes iestāžu un Komisijas komentārus, un, izņemot 4. punktā minētos gadījumus, tā var pieņemt grozīto pasākuma projektu un, ja tā pasākuma projektu pieņem, par to paziņo Komisijai. Turklāt visas citas valsts iestādes, kas darbojas saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām, maksimāli ņem vērā Komisijas komentārus.

8. Ja pasākuma projekts ir grozīts saskaņā ar 6. punktu, Komisija var pieņemt lēmumu, ar ko valsts pārvaldes iestādei pieprasa konkrētā termiņā uzlikt īpašu pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9. līdz 13. pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu.

   Šādi rīkojoties, Komisija īsteno tos pašus politikas mērķus, kas valsts pārvaldes iestādēm noteikti 8. pantā. Komisija maksimāli ņem vērā EEST iestādes atzinumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas [……/EK] 6. pantu, jo īpaši sīki izstrādājot uzliekamā pienākuma vai pienākumu aprakstu.

9. Valsts pārvaldes iestāde paziņo Komisijai visus galīgos pasākumus, uz ko attiecas 7. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumi.

10. Ja valsts pārvaldes iestāde uzskata, ka ir steidzama vajadzība rīkoties ārkārtas apstākļu dēļ, tā, atkāpjoties no 3. un 4. punktā izklāstītās procedūras, var nekavējoties pieņemt samērīgus un provizoriskus pasākumus, lai nodrošinātu konkurenci un aizsargātu lietotāju intereses. Tā tūlīt paziņo Komisijai, citām valsts pārvaldes iestādēm un EEST iestādei minētos pasākumus, izklāstot to pilnīgu pamatojumu. Lēmumu šādus pasākumus padarīt par pastāvīgiem pasākumiem vai pagarināt laikposmu, kādā tie piemērojami, valsts pārvaldes iestāde pieņem saskaņā ar 3. un 4. punkta noteikumiem."

(7) Iekļauj šādu 7.a pantu:

„7.a pants
Īstenošanas noteikumi

1. Attiecībā uz 7. pantu Komisija var pieņemt īstenošanas noteikumus, kuros paredz formu, saturu un detalizētības pakāpi paziņojumiem, kas sniedzami saskaņā ar 7. panta 3. punktu, apstākļus, kādos šādi paziņojumi netiktu pieprasīti, un plānotos termiņus.

2. Šā panta 1. punktā minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru."

(8) Direktīvas 8. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

„Ja vien 9. pantā par radiofrekvencēm nav norādīts citādi, dalībvalstis maksimāli ņem vērā nepieciešamību panākt tehnoloģiskā ziņā neitrālus noteikumus un nodrošina to, ka tāpat rīkojas arī valsts pārvaldes iestādes, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos regulēšanas uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti pilnvērtīgas konkurences nodrošināšanai."

b) Panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj šādi:

„a) nodrošinot to, ka lietotājiem, tostarp lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, tiek sagādātas maksimālas priekšrocības izvēles, cenas un kvalitātes ziņā;

b) panākot to, ka elektronisko komunikāciju nozarē un jo īpaši satura izplatīšanas jomā nenotiek konkurences traucēšana vai ierobežošana;"

c) Panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„d) sadarbojoties ar Komisiju un EEST iestādi, lai nodrošinātu saskanīgas regulējuma prakses izveidi un šīs direktīvas un īpašo direktīvu konsekventu piemērošanu."

d) Panta 4. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„e) pievēršoties vajadzībām, kas raksturīgas īpašām sociālajām grupām, jo īpaši lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām;"

e) Panta 4. punktā iekļauj šādu g) apakšpunktu:

„g) piemērojot principu, ka galalietotājiem ir jābūt iespējai pēc izvēles piekļūt jebkādam likumīgam saturam un izplatīt to, un izmantot visas likumīgās lietotnes un/vai pakalpojumus."

(9) Direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

„9. pants
Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība

1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pilnvērtīgu pārvaldību saskaņā ar 8. pantu. Tās nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes, kuru pārziņā ir šādu radiofrekvenču sadalījums un piešķīrums, rīkojas, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem.

2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču izmantošanas harmonizāciju visā Kopienā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktisku un efektīvu izmantošanu un saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums).

3. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu radiotīklus vai bezvadu piekļuves tehnoloģijas var izmantot radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem.

Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz izmantotajiem radiotīklu vai bezvadu piekļuves tehnoloģiju veidiem, ja šādi ierobežojumi ir vajadzīgi, lai:

a) novērstu kaitīgus traucējumus;

b) aizsargātu sabiedrības veselību pret elektromagnētiskajiem laukiem;

c) maksimāli nodrošinātu radiofrekvenču koplietošanu, ja šo frekvenču izmantošanai vajadzīga vispārēja atļauja, vai

d) ievērotu ierobežojumu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu.

4. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu elektronisko komunikāciju pakalpojumus var sniegt radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem. Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz sniedzamo elektronisko komunikāciju pakalpojumu veidiem.

Ierobežojumi, ar ko nosaka, ka pakalpojuma sniegšanai jāizmanto konkrēta josla, ir pamatoti, ja ar to palīdzību īsteno Kopienas tiesību aktos noteiktu vispārējo interešu mērķi, piemēram, dzīvības aizsardzība, sociālās, reģionālās vai teritoriālās kohēzijas veicināšana, radiofrekvenču neefektīvas izmantošanas novēršana, vai — kā paredzēts valsts tiesību aktos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem — veicina kultūras un valodu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu.

Ierobežojumu, ar ko aizliedz sniegt jebkādu citu pakalpojumu konkrētā joslā, var noteikt vienīgi tad, ja to pamato vajadzība netraucēti sniegt dzīvības aizsardzības pakalpojumus.

5. Dalībvalstis regulāri pārskata 3. un 4. punktā minēto ierobežojumu nepieciešamību.

6. Šā panta 3. un 4. punktu radiofrekvenču sadalījumam un piešķīrumiem piemēro pēc 2009. gada 31. decembra."

(10) Direktīvā iekļauj šādu 9.a, 9.b un 9.c pantu:

„9.a pants
Spēkā esošo tiesību ierobežojumu pārskatīšana

1. Piecu gadu laikposmā, kas sākas [2010. gada 1. janvārī], dalībvalstis nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību turētāji, kuriem šādas tiesības piešķirtas pirms minētā datuma, var iesniegt kompetentajai valsts pārvaldes

iestādei pieteikumu atkārtoti izvērtēt viņiem piešķirto tiesību ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. un 4. punktu.

Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā valsts pārvaldes iestāde paziņo tiesību turētājam par ierobežojumu atkārtotu izvērtēšanu, norādot tiesību apjomu pēc atkārtotas izvērtēšanas un ļaujot viņam pieņemamā termiņā anulēt pieteikumu.

Ja tiesību turētājs anulē pieteikumu, tiesības nemainās līdz dienai, kad tās zaudē spēku, vai arī līdz 5 gadu laikposma beigām, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.

2 Ja 1. punktā minētais tiesību turētājs nodrošina radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumus un radiofrekvenču izmantošanas tiesības viņam piešķirtas konkrēta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai, tad atkārtotas izvērtēšanas pieteikumu var iesniegt tikai par to radiofrekvenču daļu, kuras ir vajadzīgas šāda mērķa sasniegšanai. Attiecībā uz to radiofrekvenču daļu, kura 9. panta 3. un 4. punkta piemērošanas rezultātā minētā mērķa sasniegšanai vairs nav vajadzīga, piemēro jaunu piešķīruma procedūru atbilstīgi Atļauju izsniegšanas direktīvas 7. panta 2. punktam.

3. Pēc 1. punktā minētā piecu gadu laikposma beigām dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 9. panta 3. un 4. punktu piemēro visiem pārējiem radiofrekvenču piešķīrumiem un sadalījumam, kas bija spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā.

4. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus godīgas konkurences nodrošināšanai.

9.b pants
Individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošana

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi bez valsts pārvaldes iestādes iepriekšējas piekrišanas var nodot vai iznomāt citiem uzņēmumiem individuālās tiesības izmantot radiofrekvences joslās, attiecībā uz kurām šāda tiesību nodošana vai iznomāšana ir atļauta atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos īstenošanas pasākumos.

Arī attiecībā uz citām joslām dalībvalstis var paredzēt uzņēmumiem noteikumu par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu vai iznomāšanu citiem uzņēmumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmuma nodoms nodot radiofrekvenču izmantošanas tiesības tiek paziņots par spektra piešķīrumiem atbildīgajām valsts pārvaldes iestādēm un darīts zināms atklātībai. Ja radiofrekvenču izmantošana ir harmonizēta, piemērojot Radiofrekvenču spektra lēmumu vai citus Kopienas tiesību aktus, šādu nodošanu veic atbilstīgi harmonizētas izmantošanas principiem.

9.c pants
Radiofrekvenču pārvaldības harmonizācijas pasākumi

Lai veicinātu iekšējā tirgus attīstību, šā panta principu īstenošanai Komisija var pieņemt piemērotus īstenošanas pasākumus, lai:

a) harmonizētu to joslu noteikšanu, kuru izmantošanas tiesības uzņēmumi var nodot vai iznomāt viens otram;

b) harmonizētu nosacījumus, kas saistīti ar šādām tiesībām, un nosacījumus, procedūras, limitus, ierobežojumus, anulēšanu un pārejas pasākumus, kas piemērojami šādai nodošanai vai iznomāšanai;

c) harmonizētu īpašos pasākumus godīgas konkurences nodrošināšanai individuālo tiesību nodošanas gadījumā;

d) paredzētu izņēmumu no pakalpojumu vai tehnoloģiju neitralitātes principa, kā arī atbilstīgi 9. panta 3. un 4. punktam saskaņotu darbības jomu un būtību visiem tiem izņēmumiem no šā principa, kuru mērķis nav kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšana.

Šos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru. Saskaņā ar Regulas […/EK] 10. pantu Komisijai šā punkta noteikumu īstenošanā var palīdzēt EEST iestāde.”

(11) Direktīvas 10. pantu groza šādi.

a) Panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina to, ka numerācijas [numuru piešķiršanas] plānus un procedūras piemēro tā, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina to, ka uzņēmums, kam piešķirta numuru sērija, nenostāda citus elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējus neizdevīgākā stāvoklī attiecībā uz numuru secībām, ko izmanto, lai nodrošinātu piekļuvi to pakalpojumiem.”

b) Panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Dalībvalstis atbalsta numerācijas [numuru piešķiršanas] harmonizāciju Kopienā, ja tas ir vajadzīgs, lai sekmētu iekšējā tirgus darbību un veicinātu visu Eiropu aptverošu pakalpojumu izveidi. Komisija šajā jomā var veikt piemērotus tehniskus īstenošanas pasākumus, kas var ietvert tarifa principu ieviešanu attiecībā uz konkrētiem numuriem vai numuru sērijām. Īstenošanas pasākumos EEST iestādei var paredzēt konkrētus pienākumus šo pasākumu piemērošanā.

Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo

kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.”

(12) Direktīvas 11. panta 1. punktā vārdus „rīkojas, pamatojoties uz caurskatāmām un publiski pieejamām procedūrām, kas piemērotas bez diskriminācijas un nekavējoties, un” aizstāj šādi:

„rīkojas, pamatojoties uz vienkāršām, pārredzamām un publiski pieejamām procedūrām, ko piemēro vienlīdzīgi un nekavējoties, un katrā ziņā pieņem lēmumu četru mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas, un”

(13) Direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

„12. pants
Elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātāju līdzāsatrašanās un iekārtu koplietošana

1. Ja uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātīpašuma, vai tas var izmantot procedūru īpašuma atsavināšanai vai izmantošanai, valsts pārvaldes iestādēm jābūt iespējai veicināt šādu iekārtu vai īpašuma, tostarp ievadu ēkās, stabu, antenu, kabeļu kanalizācijas, kabeļu aku un ārtelpu sadales punktu, koplietošanu.

2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai 1. punktā minēto tiesību turētāji atļauj iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzāsatrašanos) vai veic pasākumus inženiertehnisko būvdarbu koordinēšanas atvieglošanai, lai aizsargātu vidi, sabiedrības veselību, sabiedrības drošību vai izpildītu pilsētplānošanas un valsts plānošanas mērķus, tikai pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanas laikposma, kurā visām ieinteresētajām aprindām tiek dota iespēja izteikt savu viedokli. Šādā koplietošanas vai koordinēšanas kārtībā var ietvert noteikumus iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadalei.

3. Pasākumi, ko valsts pārvaldes iestādes veic saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami un samērīgi.”

(14) Direktīvā iekļauj šādu IIIa nodaļu:

„IIIa nodaļa

TĪKLU UN PAKALPOJUMU DROŠĪBA UN INTEGRITĀTE

13.a pants
Drošība un integritāte

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, veic piemērotus tehniskus un organizatoriskus pasākumus, lai panāktu tīklu un

pakalpojumu drošību. Ņemot vērā jaunākos tehniskos sasniegumus, ar šiem pasākumiem nodrošina novērtētajam riskam atbilstīgu drošības pakāpi. Jo īpaši veic tādus pasākumus, lai novērstu vai mazinātu drošības incidentu ietekmi uz lietotājiem vai savienotajiem tīkliem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai panāktu tādu tīklu integritāti, kura garantē pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību šajos tīklos.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus, paziņo valsts pārvaldes iestādei par visiem drošības vai integritātes pārkāpumiem, kas ir būtiski ietekmējuši tīklu darbību vai pakalpojumu sniegšanu.

   Vajadzības gadījumā attiecīgā valsts pārvaldes iestāde informē valsts pārvaldes iestādes citās dalībvalstīs vai EEST iestādi. Ja pārkāpuma publiskošana ir sabiedrības interesēs, valsts pārvaldes iestāde var informēt sabiedrību.

   Valsts pārvaldes iestāde ik pēc trim mēnešiem iesniedz Komisijai kopsavilkuma ziņojumu par saņemtajiem paziņojumiem un rīcību, kas veikta saskaņā ar šo punktu.

4. Komisija, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, kas izdots saskaņā ar Regulas [……/EK] 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu, var pieņemt attiecīgus tehniskus īstenošanas pasākumus, lai harmonizētu 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus, tostarp pasākumus, ar ko nosaka paredzēto paziņojumu apstākļus, veidu un piemērojamās procedūras.

   Šos īstenošanas pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

13.b pants
Īstenošana un izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka 13.a panta īstenošanas nolūkos valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas izdot saistošas instrukcijas uzņēmumiem, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes ir pilnvarotas pieprasīt, lai uzņēmumi, kuri nodrošina publisko komunikāciju tīklus vai sniedz publiski pieejamus elektronisko komunikāciju pakalpojumus:

   a) sniedz informāciju, kas vajadzīga pakalpojumu un tīklu drošības novērtēšanai, tostarp informē par dokumentētu drošības politiku; un

   b) uzdod kvalificētai neatkarīgai struktūrai veikt drošības kontroli un nosūta tās pieejamos rezultātus valsts pārvaldes iestādei.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras izmeklēt noteikumu neievērošanas gadījumus.

4. Šie noteikumi neierobežo šīs direktīvas 3. pantu."

(15) Direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) svītro 2. punkta otrās daļas otro teikumu;

b) svītro 3. punktu.

(16) Direktīvas 15. pantu groza šādi.

a) Virsrakstu aizstāj ar šādu:

„Procedūra tirgu norādīšanai un noteikšanai".

b) Panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

„1. Pēc sabiedriskās apspriešanas un apspriešanās ar EEST iestādi Komisija pieņem Ieteikumu par attiecīgajiem produktu un pakalpojumu tirgiem (turpmāk tekstā — „ieteikums"). Ieteikumā norāda tos produktu un pakalpojumu tirgus elektronisko komunikāciju nozarē, kuru iezīmes var būt par pamatu, lai uzliktu īpašajās direktīvās minētos pienākumus regulēšanas vajadzībām, neskarot tirgus, kurus konkrētos gadījumos var noteikt saskaņā ar konkurences tiesībām. Komisija nosaka tirgus saskaņā ar konkurences tiesību principiem."

c) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Valsts pārvaldes iestādes, maksimāli ņemot vērā ieteikumu un vadlīnijas, saskaņā ar konkurences tiesību principiem un atbilstīgi apstākļiem valstī nosaka konkrētus tirgus, jo īpaši konkrētus ģeogrāfiskos tirgus, kas atrodas to teritorijā. Pirms to tirgu noteikšanas, kas nav ieteikumā norādītie tirgi, valsts pārvaldes iestādes veic 6. un 7. pantā minētās procedūras."

d) Panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Komisija, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas [……/EK] 7. pantu, pieņem lēmumu par vairāku valstu tirgu norādīšanu.

Šo lēmumu, kas paredzēts šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru."

(17) Direktīvas 16. pantu groza šādi.

a) Panta 1. un 2. punktu aizstāj šādi:

„1. Valsts pārvaldes iestādes veic ieteikumā minēto konkrēto tirgu analīzi, maksimāli ņemot vērā vadlīnijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka šī analīze attiecīgā gadījumā tiek veikta sadarbībā ar valsts konkurences iestādēm.

2. Ja valsts pārvaldes iestādei saskaņā ar Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. panta 3. vai 4. punktu vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 8. pantu ir jānosaka, vai uzlikt, saglabāt, grozīt vai anulēt pienākumus uzņēmumiem, tā, pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto tirgus analīzi, nosaka, vai konkrētajā tirgū valda pilnvērtīga konkurence."

b) Panta 5. un 6. punktu aizstāj šādi:

„5. Attiecībā uz vairāku valstu tirgiem, kas norādīti 15. panta 4. punktā minētajā lēmumā, Komisija pieprasa EEST iestādei veikt tirgus analīzi, maksimāli ņemot vērā vadlīnijas, un izdot atzinumu par šā panta 2. punktā minēto, regulēšanas vajadzībām paredzēto pienākumu uzlikšanu, saglabāšanu, grozīšanu vai anulēšanu.

Komisija, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, var pieņemt lēmumu, ar ko vienu vai vairākus uzņēmumus atzīst par tādiem, kam ir būtiska ietekme minētajā tirgū, un uzliek tam/tiem vienu vai vairākus īpašus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9. līdz 13.a pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu. Šādi rīkojoties, Komisija ievēro 8. pantā izklāstītos politikas mērķus.

6. Saskaņā ar šā panta 3. un 4. punkta noteikumiem veiktie pasākumi ir pakļauti 6. un 7. pantā minētajām procedūrām. Valsts pārvaldes iestādes veic konkrētā tirgus analīzi:

a) divu gadu laikā pēc iepriekšējā paziņojuma par pasākuma projektu, kas saistīts ar minēto tirgu;

b) attiecībā uz tirgiem, par kuriem Komisijai nav iepriekš paziņots, viena gada laikā pēc tam, kad pieņemts pārskatītais ieteikums par konkrētajiem tirgiem; vai

c) attiecībā uz dalībvalstīm, kas nesen pievienojušās Eiropas Savienībai, viena gada laikā pēc to pievienošanās."

c) Iekļauj šādu 7. punktu:

„7. Ja valsts pārvaldes iestāde ieteikumā norādītā konkrētā tirgus analīzi nav pabeigusi laikposmā, kas paredzēts 16. panta 6. punktā, Komisija var pieprasīt EEST iestādei izdot atzinumu, iekļaujot pasākuma projektu, par konkrētā tirgus analīzi un īpašajiem pienākumiem, kas jāuzliek. EEST iestāde organizē attiecīgā pasākuma projekta sabiedrisko apspriešanu.

Komisija, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, kas izdots saskaņā ar Regulas [……/EK] 6. pantu, var pieņemt lēmumu, ar ko valsts pārvaldes iestādei pieprasa atzīt konkrētus uzņēmumus par tādiem, kam ir būtiska ietekme tirgū, un uzlikt šādi atzītajiem uzņēmumiem īpašos pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 8. pantu un 9. līdz

13.a pantu un Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu. Šādi rīkojoties, Komisija īsteno tos pašus politikas mērķus, kas valsts pārvaldes iestādēm noteikti 8. pantā."

(18) Direktīvas 17. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punkta otrajā teikumā vārdus „darbojoties saskaņā ar 22. panta 2. punktā noteikto procedūru„ aizstāj ar vārdiem „var veikt piemērotus īstenošanas pasākumus".

b) Panta 6. punktā vārdus „darbojoties saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto procedūru, izsvītro šos standartus un/vai specifikācijas no 1. punktā minētā standartu un/vai specifikāciju saraksta" aizstāj ar vārdiem „veic piemērotus īstenošanas pasākumus un izsvītro šos standartus un/vai specifikācijas no 1. punktā minētā standartu un/vai specifikāciju saraksta".

c) Iekļauj šādu 6.a punktu:

„6.a Īstenošanas pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru."

(19) Direktīvas 18. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktā iekļauj šādu c) apakšpunktu:

„c) lai digitālu televīzijas pakalpojumu sniedzēji un iekārtu nodrošinātāji sadarbotos, sniedzot savstarpēji savietojamus televīzijas pakalpojumus galalietotājiem invalīdiem."

b) Svītro 3. punktu.

(20) Direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

„19. pants
Harmonizācijas procedūras

1. Neierobežojot šīs direktīvas 9. pantu un Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 6. un 8. pantu, ja Komisija konstatē, ka atšķirīga to valsts pārvaldes iestāžu regulēšanas uzdevumu īstenošana, kas konkrēti norādīti šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, var radīt šķērsli iekšējam tirgum, Komisija var, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, ja tāds pieejams, izdot ieteikumu vai lēmumu par šajā direktīvā un īpašajās direktīvās paredzēto noteikumu harmonizētu piemērošanu, lai turpinātu 8. pantā izklāstīto mērķu īstenošanu.

2. Ja Komisija izdod ieteikumu atbilstīgi 1. punktam, tā rīkojas saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes, veicot savus uzdevumus, maksimāli ņem vērā šādus ieteikumus. Ja valsts pārvaldes iestāde nolemj neievērot ieteikumu, tā informē Komisiju, pamatojot savu nostāju.

3. Šā panta 1. punktā minēto lēmumu, kas paredzēts šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

4. Pasākumos, kas pieņemti atbilstīgi 1. punktam, var paredzēt harmonizētu vai koordinētu pieeju šādiem jautājumiem:

a) konsekventa regulējuma īstenošana, tostarp jaunu pakalpojumu regulēšana;

b) numerācijas, nominācijas un adresācijas [numuru, nosaukumu un adrešu piešķiršanas] jautājumi, tostarp numuru sērijas, numuru un identifikatoru saglabāšana, numuru un adrešu translācijas sistēmas un piekļuve „112" neatliekamās palīdzības dienestiem;

c) ar patērētājiem saistīti jautājumi, tostarp elektronisko komunikāciju pakalpojumu un iekārtu pieejamība galalietotājiem invalīdiem;

d) grāmatvedības uzskaite regulēšanas vajadzībām.

5. EEST iestāde pēc savas iniciatīvas var sniegt Komisijai ieteikumu par to, vai būtu jāpieņem pasākums atbilstīgi 1. punktam."

(21) Direktīvas 20. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Ja starp pakalpojumu sniedzējiem rodas strīds saistībā ar pienākumiem, kas uzlikti saskaņā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām, un ja viena no strīdā iesaistītajām pusēm ir uzņēmums, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus dalībvalstī, attiecīgā valsts pārvaldes iestāde pēc vienas puses pieprasījuma, neierobežojot 2. punkta noteikumus, pieņem saistošu lēmumu, lai izšķirtu strīdu iespējami īsākajā laikposmā un katrā ziņā četros mēnešos, izņemot ārkārtas apstākļus. Attiecīgā dalībvalsts pieprasa visām pusēm pilnībā sadarboties ar valsts pārvaldes iestādi."

(22) Direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

„21. pants
Pārrobežu strīdu izšķiršana

1. Ja saistībā ar šo direktīvu vai īpašajām direktīvām rodas pārrobežu strīds starp pusēm dažādās dalībvalstīs un ja strīds ir vairāk nekā vienas dalībvalsts valsts pārvaldes iestāžu kompetencē, piemēro 2., 3. un 4. punktā paredzētos noteikumus.

2. Jebkura puse var nodot strīdu izskatīšanai attiecīgajā valsts pārvaldes iestādē. Kompetentās valsts pārvaldes iestādes koordinē savu rīcību, lai izšķirtu strīdu saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem mērķiem.

Ikviena valsts pārvaldes iestāde, kuras kompetencē ir šāda strīda izšķiršana, var pieprasīt EEST iestādei saskaņā ar Regulas [.../EK] 18. pantu izdot ieteikumu par rīcību, kas atbilstīgi Pamatdirektīvas noteikumiem un/vai īpašo direktīvu noteikumiem jāveic, lai izšķirtu strīdu.

Ja EEST iestādei iesniegts šāds pieprasījums, visas valsts pārvaldes iestādes, kuru kompetencē ir jebkurš strīda aspekts, nogaida EEST iestādes ieteikumu saskaņā ar Regulas [.../EK] 18. pantu, pirms uzsāk darbību strīda izšķiršanai, neierobežojot valsts pārvaldes iestāžu iespēju vajadzības gadījumā veikt steidzamus pasākumus.

Attiecībā uz visiem pienākumiem, ko valsts pārvaldes iestādes ir uzlikušas uzņēmumam saistībā ar strīda izšķiršanu, ievēro šīs direktīvas vai īpašo direktīvu noteikumus un maksimāli ņem vērā ieteikumu, ko EEST iestāde izdevusi saskaņā ar Regulas [.../EK] 18. pantu.

3. Dalībvalstis var paredzēt noteikumu, ka kompetentās valsts pārvaldes iestādes var kopīgi atteikties izšķirt strīdu, ja pastāv citi mehānismi, tostarp starpniecība, un tie labāk veicinātu laicīgu strīda izšķiršanu saskaņā ar 8. panta noteikumiem.

Valsts pārvaldes iestādes nekavējoties informē puses. Ja pēc četriem mēnešiem strīds nav izšķirts, ja prasību iesniegusī puse strīda izšķiršanu nav nodevusi tiesā un ja kāda no pusēm to pieprasa, valsts pārvaldes iestādes koordinē savu rīcību, lai izšķirtu strīdu saskaņā ar 8. pantā izklāstītajiem mērķiem, maksimāli ņemot vērā ieteikumu, ko EEST iestāde izdevusi saskaņā ar Regulas […/EK] 18. pantu.

4. Procedūra, kas minēta 2. punktā, neliedz pusēm iesniegt prasību tiesā.”

(23) Direktīvā iekļauj šādu 21.a pantu:

„21.a pants
Sodi

Dalībvalstis paredz sodus, kas piemērojami par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo sodu izpildi. Sodiem ir jābūt reāliem, samērīgiem un preventīviem. Dalībvalstis vēlākais [*grozošā tiesību aktu īstenošanas termiņš*] paziņo šos noteikumus Komisijai un to nekavējoties informē par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar šos noteikumus.”

(24) Direktīvas 22. pantu groza šādi.

a) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.”

b) Panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.”

(25) Svītro 27. pantu.

(26) Svītro I un II pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/19/EK (Piekļuves direktīva)

Direktīvā 2002/19/EK izdara turpmāk minētos grozījumus.

(1) Direktīvas 2. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

„a) „piekļuve” ir ar konkrētiem nosacījumiem saistītas ekskluzīvas vai neekskluzīvas tiesības citam uzņēmumam piekļūt iekārtām un/vai pakalpojumiem, lai sniegtu elektronisko komunikāciju pakalpojumus vai nodrošinātu informācijas sabiedrības pakalpojumu vai apraides satura pakalpojumu izplatīšanu. Tā *inter alia* ietver piekļuvi tīkla elementiem un saistītām iekārtām, tostarp iekārtu vadu vai bezvadu savienojumiem (tā jo īpaši iekļauj piekļuvi abonentlīnijai [vietējai sakaru līnijai] un iekārtām un pakalpojumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu pakalpojumus abonentlīnijā); piekļuvi fiziskajai infrastruktūrai, ietverot ēkas, kabeļu kanalizāciju un stabus; piekļuvi attiecīgām programmatūras sistēmām, tostarp operacionālām atbalstsistēmām; piekļuvi numuru translācijai vai sistēmām, kas piedāvā līdzīgas iespējas; piekļuvi fiksēto un mobilo komunikāciju tīkliem, jo īpaši viesabonēšanai; piekļuvi nosacītās piekļuves sistēmām ciparu televīzijas pakalpojumiem; piekļuvi virtuālā tīkla pakalpojumiem;”

(2) Direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Publisko komunikāciju tīklu operatoriem ir tiesības un — ja to pieprasa citi uzņēmumi, kas ir pilnvaroti tā rīkoties saskaņā ar Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 4. pantu, — pienākums risināt sarunas par starpsavienojumu publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanai, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanu un savietojamību visā Kopienā. Operatori piekļuvi un starpsavienojumu citiem uzņēmumiem piedāvā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas ir saskanīgi ar pienākumiem, ko valsts pārvaldes iestāde uzlikusi, ievērojot 5., 6., 7. un 8. pantu.”

(3) Direktīvas 5. pantu groza šādi.

a) Panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. Pienākumi un nosacījumi, kas uzlikti saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami, samērīgi un nediskriminējoši, un tos ievieš saskaņā ar procedūrām, kas minētas Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. un 7. pantā."

b) Svītro 3. un 4. punktu.

(4) Direktīvas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. Ņemot vērā tirgus un tehnoloģijas attīstību, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus, lai grozītu I pielikumu. Minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 14. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

Šajā punktā minēto noteikumu sagatavošanā Komisijai var palīdzēt Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde (turpmāk tekstā — „EEST iestāde")."

(5) Svītro 7. pantu.

(6) Direktīvas 8. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktā vārdus „9. līdz 13. pantā" aizstāj ar vārdiem „9. līdz 13.a pantā".

b) Panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu groza šādi:

- pirmajā ievilkumā vārdus „5. panta 1. punkta, 5. panta 2. punkta un 6. panta" aizstāj ar vārdiem „5. panta 1. punkta un 6. panta";

- otrajā ievilkumā vārdus „Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/66/EK attiecībā uz personu datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju sektorā[32]" aizstāj ar vārdiem „Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)[33]";

ii) punkta otrajā daļā iekļauj šādu otro teikumu:

„Komisija maksimāli ņem vērā EEST iestādes atzinumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas […/EK] 4. panta 3. punkta m) apakšpunktu."

(7) Direktīvas 9. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

---

32 OV L 24, 30.1.1998., 1. lpp.

33 OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/24/EK (OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.).

„5. Komisija var pieņemt II pielikumā vajadzīgos grozījumus, lai to pielāgotu tehnoloģijas un tirgus attīstībai. Minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, pieņem saskaņā ar 14. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 14. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru. Šā punkta noteikumu īstenošanā Komisijai var palīdzēt EEST iestāde."

(8) Direktīvas 12. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„f) nodrošināt līdzāsatrašanos vai citus iekārtu koplietošanas [dalīšanas] veidus, tostarp kabeļu kanalizācijas, ēku vai ievadu ēkās, antenu vai stabu, kabeļu aku un ārtelpu sadales punktu koplietošanu;"

b) Panta 1. punktā iekļauj šādu j) apakšpunktu:

„j) sniegt piekļuvi saistītiem pakalpojumiem, tādiem kā identifikācijas, vietas noteikšanas un klātbūtnes noteikšanas spējas."

c) Iekļauj šādu 3. punktu:

„3. Valsts pārvaldes iestādes, uzliekot operatoram pienākumus nodrošināt piekļuvi saskaņā ar šo pantu, var noteikt tehniskus vai darbības nosacījumus, kas šādas piekļuves nodrošinātājam un/vai saņēmējiem jāievēro, lai garantētu normālu tīkla darbību. Pienākumi ievērot konkrētus tehniskus standartus vai specifikācijas ir saskaņā ar standartiem un specifikācijām, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 17. panta 1. punktam."

(9) Direktīvā iekļauj šādu 13.a un 13.b pantu:

„13.a pants
Funkcionālā nošķiršana

1. Valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar 8. panta noteikumiem un jo īpaši 8. panta 3. punkta otro daļu var uzlikt vertikāli integrētiem uzņēmumiem pienākumu uzticēt neatkarīgai uzņēmējdarbības vienībai darbības, kas saistītas ar piekļuves produktu piedāvāšanu vairumtirdzniecībā.

Minētā uzņēmējdarbības vienība nodrošina piekļuves produktus un pakalpojumus visiem uzņēmumiem, tostarp citām uzņēmējdarbības vienībām mātesuzņēmumā, tādos pašos termiņos un ar tādiem pašiem noteikumiem un nosacījumiem, tostarp tādā pašā cenu un apkalpošanas līmenī, un ar to pašu sistēmu un procesu palīdzību.

2. Ja valsts pārvaldes iestāde plāno uzlikt pienākumu veikt funkcionālo nošķiršanu, tā iesniedz Komisijai pieprasījumu, kurā ietver:

a) pierādījumus par to, ka pēc konkrēto tirgu koordinētas analīzes, kuras procedūra izklāstīta Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantā,

uzliekot kādus no 9. līdz 13. pantā norādītajiem atbilstīgajiem pienākumiem, nav izdevies nodrošinātu pilnvērtīgu konkurenci un arī turpmāk nebūtu iespējams panākt pilnvērtīgu konkurenci, un ka vairākos šo produktu tirgos ir konstatētas nopietnas un ilgstošas konkurences problēmas/tirgus nepilnības;

b) analīzi par gaidāmo ietekmi uz valsts pārvaldes iestādi, uzņēmumu un tā stimuliem investēt līdzekļus tīklā, un uz citām ieinteresētajām aprindām, jo īpaši norādot gaidāmo ietekmi uz infrastruktūras konkurenci un iespējamo ietekmi uz patērētājiem;

c) ierosināto pasākumu projektu.

3. Pasākuma projektā iekļauj šādus elementus:

a) nošķiršanas būtība un pakāpe, konkrēti norādot nošķirtās uzņēmējdarbības vienības juridisko statusu;

b) nošķirtās uzņēmējdarbības vienības aktīvi un produkti un pakalpojumi, kas šai vienībai jāpiedāvā;

c) pārvaldības režīms, lai nodrošinātu nošķirtajā uzņēmējdarbības vienībā nodarbinātā personāla neatkarību un atbilstošus stimulus;

d) noteikumus, ar ko nodrošina pienākumu pildīšanu;

e) noteikumus, ar ko nodrošina darbības procedūru pārredzamību, jo īpaši no citu ieinteresēto personu viedokļa;

f) uzraudzības programmu, ar ko nodrošina noteikumu ievērošanu, ietverot gada pārskata publiskošanu.

4. Saskaņā ar Komisijas lēmumu par pasākuma projektu, kas pieņemts atbilstīgi 8. panta 3. punktam, valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantā, veic dažādo, ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi. Pamatojoties uz šo izvērtējumu, valsts pārvaldes iestāde uzliek, saglabā, groza vai anulē pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.

5. Uzņēmumam, kam uzlikts funkcionālās nošķiršanas pienākums, var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantu atzīts par uzņēmumu, kam ir būtiska ietekme tirgū, vai jebkādu citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

13.b pants
Vertikāli integrētu uzņēmumu brīvprātīga nošķiršana

1. Uzņēmumi, kuri saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantu ir atzīti par tādiem, kam ir būtiska ietekme vienā vai vairākos konkrētajos tirgos, iepriekš informē valsts pārvaldes iestādi, ja tie plāno savus vietējās piekļuves tīkla aktīvus vai to lielu daļu nodot atsevišķam tiesību subjektam, kas

nav to īpašumā, vai izveidot atsevišķu uzņēmējdarbības vienību, lai visiem mazumtirdzniecības pakalpojumu sniedzējiem, tostarp šo uzņēmumu mazumtirdzniecības struktūrvienībām, nodrošinātu pilnīgi līdzvērtīgus piekļuves produktus.

2. Valsts pārvaldes iestāde novērtē plānotās transakcijas ietekmi uz pašreizējiem pienākumiem, kas regulēšanas vajadzībām uzlikti saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (Pamatdirektīva).

   Šajā nolūkā valsts pārvaldes iestāde veic dažādo, ar piekļuves tīklu saistīto tirgu koordinētu analīzi saskaņā ar procedūru, kas paredzēta Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantā.

   Pamatojoties uz šo izvērtējumu, valsts pārvaldes iestāde uzliek, saglabā, groza vai anulē pienākumu saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. un 7. pantu.

3. Juridiski un/vai operacionāli nošķirtajai uzņēmējdarbības vienībai var piemērot ikvienu no 9. līdz 13. pantā norādītajiem pienākumiem kādā no konkrētajiem tirgiem, kurā tā ir atzīta par tādu, kam ir būtiska ietekme tirgū, saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 16. pantu, vai jebkādu citu Komisijas atļautu pienākumu saskaņā ar 8. panta 3. punktu.

(10) Direktīvas 14. pantu groza šādi.

a) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.”

b) Panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.”

3. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva)

Direktīvā 2002/20/EK izdara turpmāk minētos grozījumus.

(1) Direktīvas 2. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

„2. Piemēro arī šādu definīciju:

„vispārējā atļauja” ir tiesiskais regulējums, ko saskaņā ar šo direktīvu izveidojusi dalībvalsts, paredzot tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus un nosakot nozarei specifiskus pienākumus, kas var attiekties uz visiem vai uz atsevišķiem elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu veidiem.”

(2) Direktīvas 3. panta 2. punktā vārdus „5., 6. un 7. pantā” aizstāj ar vārdiem „5., 6., 6.a un 7. pantā”.

(3) Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu:

„5. pants
Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības

1. Dalībvalstis neparedz individuālas izmantošanas tiesības kā obligātu prasību radiofrekvenču izmantošanai, bet gan iekļauj šādu radiofrekvenču izmantošanas nosacījumus vispārējā atļaujā, ja vien nav pamata piešķirt individuālas tiesības, lai:

   a) novērstu nopietnus apdraudējumus vai kaitīgus traucējumus vai

   b) īstenotu citus vispārējo interešu mērķus.

2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar vispārējo atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus, ievērojot šīs direktīvas 6., 6.a un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citus noteikumus, kas garantē šo resursu efektīvu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (Pamatdirektīva).

   Neierobežojot īpašos kritērijus, ko dalībvalstis iepriekš noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem vispārējo interešu mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas izmantošanas tiesības piešķir ar objektīvu, pārredzamu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un — attiecībā uz radiofrekvencēm — saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta noteikumiem. Turklāt procedūras ir atklātas, izņemot gadījumus, kad iespējams apliecināt, ka radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem ir svarīga, lai izpildītu īpašu, dalībvalsts iepriekš noteiktu pienākumu, kas vajadzīgs vispārējo interešu mērķa sasniegšanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

   Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šie noteikumi ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9.b pantu.

   Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības uz ierobežotu laikposmu, tā ilgumu nosaka iepriekš, un tas ir piemērots attiecīgajam pakalpojumam izvirzītā mērķa ziņā.

   Visas individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kas piešķirtas uz desmit vai vairāk gadiem un ko uzņēmumi nevar nodot vai iznomāt viens otram, kā atļauts Pamatdirektīvas 9.b pantā, pārskata ik pēc pieciem gadiem un pirmo reizi — piecus gadus pēc izdošanas, ņemot vērā 1. punktā izklāstītos kritērijus. Ja individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai piemērojamie

kritēriji vairs nav spēkā, individuālās izmantošanas tiesības pārveido par vispārēju atļauju radiofrekvenču izmantošanai, par to paziņojot iepriekš, proti, ne vēlāk kā piecus gadus pēc pārskatīšanas beigām, vai arī atļauj uzņēmumiem tās savstarpēji brīvi nodot vai iznomāt.

3. Lēmumu par izmantošanas tiesībām pieņem, paziņo un publisko iespējami drīz pēc tam, kad valsts pārvaldes iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu; trīs nedēļu laikā, ja numuri saskaņā ar nacionālo numerācijas plānu [valsts numuru piešķiršanas plānu] ir iedalīti īpašiem nolūkiem, un sešu nedēļu laikā, ja radiofrekvences saskaņā ar nacionālo radiofrekvenču plānu ir iedalītas elektroniskiem paziņojumiem. Pēdējais termiņš neierobežo piemērojamos starptautiskos nolīgumus attiecībā uz radiofrekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.

4. Ja pēc apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka tiesības izmantot numurus ar īpašu ekonomisko vērtību ir jāpiešķir, organizējot atlasi konkursa kārtībā vai salīdzinošu atlasi, dalībvalstis maksimālo trīs nedēļu laikposmu var pagarināt par laiku, kas nepārsniedz trīs nedēļas.

   Attiecībā uz atlasi konkursa kārtībā vai salīdzinošas atlases procedūrām radiofrekvenču izmantošanai piemēro 7. pantu.

5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību skaitu, izņemot gadījumus, kad tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu radiofrekvenču efektīvu izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.

6. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, radiofrekvenču izmantošanas tiesību samazināšana, anulēšana vai piespiedu pārdošana.”

(4) Direktīvas 6. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Izsniedzot vispārējo atļauju elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošināšanai un radiofrekvenču izmantošanas tiesības, un numuru izmantošanas tiesības, drīkst piemērot tikai I pielikumā minētos nosacījumus. Šādi nosacījumi ir nediskriminējoši, samērīgi un pārredzami, un attiecībā uz radiofrekvenču izmantošanas tiesībām tie ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. pantu.”

b) Panta 2. punktā vārdus „Direktīvas 2002/22/EK (universālā pakalpojuma direktīva) 16., 17., 18. un 19. pantu” aizstāj ar vārdiem „Direktīvas 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) 17. pantu”.

c) Panta 3. punktā vārdu „pielikuma” aizstāj ar „I pielikuma”.

(5) Direktīvā iekļauj šādu 6.a un 6.b pantu:

„6.a pants
Harmonizācijas pasākumi

1. Lai sasniegtu 1. pantā izklāstītos mērķus, neierobežojot šīs direktīvas 5. panta 2. punktu, Komisija var pieņemt īstenošanas pasākumus:

a) lai noteiktu radiofrekvenču joslas, kuru izmantošanai izsniedz vispārējas atļaujas vai individuālas radiofrekvenču izmantošanas tiesības;

b) lai noteiktu numuru sērijas, kam jābūt harmonizētām visā Kopienā;

c) lai harmonizētu procedūras vispārēju atļauju vai radiofrekvenču vai numuru individuālu izmantošanas tiesību piešķiršanai;

d) lai harmonizētu II pielikumā paredzētos nosacījumus vispārēju atļauju vai radiofrekvenču vai numuru individuālu izmantošanas tiesību piešķiršanai;

e) lai ierosinātu atļauju vai izmantošanas tiesību un ar d) apakšpunktu saistīto procedūru grozīšanu vai anulēšanu;

f) lai vajadzības gadījumā saskaņā ar 6.b panta noteikumiem paredzētu procedūras to uzņēmumu atlasei, kam valsts pārvaldes iestādes piešķir individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības.

Šā punkta a) līdz d) un f) apakšpunktā minētos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 14.a. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 14.a panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.

2. Attiecīgā gadījumā 1. punktā minētajos pasākumos var paredzēt iespēju dalībvalstīm iesniegt pamatotu pieprasījumu par daļēju izņēmumu un/vai pagaidu atkāpi no šiem pasākumiem.

Komisija novērtē šāda pieprasījuma pamatotību, ņemot vērā specifiskos apstākļus dalībvalstī, un var piešķirt daļēju izņēmumu vai pagaidu atkāpi, vai abus minētos, ja vien tas pārmērīgi neaizkavē 1. punktā minēto īstenošanas pasākumu izpildi vai nerada konkurences vai regulējuma pārmērīgas atšķirības dažādās dalībvalstīs.

3. Šā panta noteikumu īstenošanā Komisijai var palīdzēt Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde (turpmāk tekstā — „EEST iestāde”). Komisija maksimāli ņem vērā EEST iestādes atzinumu, ja tāds iesniegts saskaņā ar Regulas […] 11. pantu.

6.b pants
Kopīga atlases procedūra, ko piemēro tiesību izsniegšanai

1. Tehniskajos īstenošanas pasākumos, kas minēti 6.a panta 1. punkta f) apakšpunktā, var paredzēt, ka EEST iestāde saskaņā ar Regulas […] 12. pantu iesniedz priekšlikumus par tā uzņēmuma vai uzņēmumu atlasi, kam piešķir individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības.

   Šādos gadījumos pasākumos norāda laikposmu, kurā EEST iestādei jāveic atlase, procedūru, noteikumus un nosacījumus, kas piemērojami atlasei, un sīkas ziņas par maksājumiem un nodevām, kas jāuzliek radiofrekvenču un/vai numuru izmantošanas tiesību turētājiem, lai nodrošinātu radiofrekvenču spektra vai numerācijas resursu optimālu izmantošanu. Atlases procedūra ir atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un objektīva.

2. Maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, Komisija pieņem pasākumu tā uzņēmuma vai uzņēmumu atlasei, kam jāizsniedz individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības. Pasākumā norāda laiku, kādā valsts pārvaldes iestādām jāizsniedz šādas tiesības. To veicot, Komisija rīkojas saskaņā ar 14.a panta 2. punktā minēto procedūru.”

(6) Direktīvas 7. pantu groza šādi.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadteikumu aizstāj ar šādu:

„1. Ja dalībvalsts izvērtē, vai ierobežot piešķiramo radiofrekvenču izmantošanas tiesību skaitu vai pagarināt spēkā esošo tiesību termiņu citādi, nekā saskaņā ar šādās tiesībās paredzētajiem nosacījumiem, tā *inter alia*:”

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„c) publicē visus lēmumus par izmantošanas tiesību piešķiršanas ierobežošanu vai izmantošanas tiesību atjauninināšanu, minot to iemeslus;”

c) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Ja radiofrekvenču izmantošanas tiesību piešķiršana ir jāierobežo, dalībvalstis piešķir šādas tiesības, pamatojoties uz atlases kritērijiem, kam jābūt objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem. Visus atlases kritērijus nosaka, pienācīgi ņemot vērā Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 8. panta mērķu sasniegšanu un minētās direktīvas 9. panta prasību izpildi.”

d) Panta 5. punktā vārdus „9. pantu” aizstāj ar vārdiem „9.b pantu”.

(7) Svītro 8. pantu.

(8) Direktīvas 10. pantu groza šādi.

a) Panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj šādi:

„1. Valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 11. pantu uzrauga un pārrauga vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

Valsts pārvaldes iestādes saskaņā ar 11. pantu ir pilnvarotas uzņēmumiem, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, kuri iekļauti vispārējā atļaujā, vai uzņēmumiem, kam piešķirtas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības, pieprasīt visu vajadzīgo informāciju, lai pārbaudītu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu ievērošanu un 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu izpildi.

2. Ja valsts pārvaldes iestāde konstatē, ka uzņēmums neievēro vienu vai vairākus vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumus vai nepilda 6. panta 2. punktā minētos īpašos pienākumus, tā par šiem konstatējumiem informē uzņēmumu un dod tam iespēju pieņemamā termiņā izklāstīt savu viedokli.

3. Attiecīgā iestāde ir pilnvarota pieprasīt uzņēmumam tūlīt vai pieņemamā termiņā novērst 2. punktā minēto pārkāpumu, un tā veic piemērotus un samērīgus pasākumus, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana.

Šajā sakarā dalībvalstis var pilnvarot attiecīgās iestādes vajadzības gadījumā uzlikt finansiālus sodus. Pasākumus un iemeslus, ar kuriem tie ir pamatoti, nekavējoties paziņo attiecīgajam uzņēmumam un nosaka pieņemamu termiņu, kurā uzņēmums var izpildīt pasākumu.”

b) Panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Neskarot 2. un 3. punkta noteikumus, dalībvalstis pilnvaro attiecīgo iestādi vajadzības gadījumā uzlikt finansiālus sodus uzņēmumiem par to, ka tie pieņemamā laikposmā, ko noteikusi valsts pārvaldes iestāde, nav snieguši informāciju saskaņā ar pienākumiem, kas uzlikti atbilstīgi šīs direktīvas 11. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktam vai Direktīvas 2002/19/EK (Piekļuves direktīva) 9. pantam.”

c) Panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

„5. Nopietnu un atkārtotu vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minētā īpašā pienākuma pārkāpumu gadījumā valsts pārvaldes iestādes var liegt uzņēmumam turpināt nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus vai apturēt vai anulēt izmantošanas tiesības, ja šā panta 3. punktā minētie pasākumi, kuru mērķis ir izpildes nodrošināšana, nav izrādījušies efektīvi. Reālas, samērīgas un preventīvas sankcijas un sodus var piemērot attiecībā uz visu pārkāpuma periodu, pat ja šis pārkāpums pēc tam ir novērsts.”

d) Panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

„6. Neraugoties uz 2., 3. un 5. punkta noteikumiem, ja attiecīgajai iestādei ir pierādījums par vispārējās atļaujas vai izmantošanas tiesību nosacījumu vai 6. panta 2. punktā minēto īpašo pienākumu pārkāpumu, kas rada tūlītējus un nopietnus draudus sabiedrības aizsargātībai, sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai, vai radīs nopietnas ekonomiskas vai funkcionālas

problēmas citiem elektronisko komunikāciju tīklu vai pakalpojumu nodrošinātājiem vai lietotājiem, tā var pieņemt tūlītējus pagaidu pasākumus, lai labotu situāciju pirms galīgā lēmuma pieņemšanas. Pēc tam attiecīgajam uzņēmumam dod pieņemamu iespēju izteikt savu viedokli un ierosināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Vajadzības gadījumā attiecīgā iestāde var apstiprināt pagaidu pasākumus, kas ir spēkā ne ilgāk kā 3 mēnešus."

(9) Direktīvas 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā vārdu „pielikuma" aizstāj ar vārdu „I pielikuma" un b) apakšpunktā vārdu „pielikumā" aizstāj ar vārdu „I pielikumā".

(10) Direktīvas 14. pantu aizstāj ar šādu:

„14. pants
Tiesību un pienākumu grozījumi

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka tiesības, nosacījumus un procedūras attiecībā uz vispārējām atļaujām un izmantošanas tiesībām vai tiesībām uzstādīt iekārtas var grozīt tikai objektīvi pamatotos gadījumos un samērīgā veidā, vajadzības gadījumā ņemot vērā īpašos nosacījumus, kas piemērojami nododamām radiofrekvenču izmantošanas tiesībām. Atbilstīgā veidā paziņo par nolūku izdarīt minētos grozījumus, un ieinteresētajām aprindām, tostarp lietotājiem un patērētājiem, piešķir pietiekamu laikposmu, lai tās varētu izteikt savus viedokļus par ierosinātajiem grozījumiem; šis laikposms nav īsāks par četrām nedēļām, izņemot ārkārtas apstākļus.

2. Dalībvalstis neierobežo vai neanulē tiesības uzstādīt iekārtas vai radiofrekvenču izmantošanas tiesības pirms tā laikposma beigām, uz kuru tās ir piešķirtas, izņemot tad, ja tas ir pamatoti, vajadzības gadījumā saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem par tiesību anulēšanas kompensāciju."

(11) Direktīvā iekļauj šādu 14.a pantu:

„14.a pants
Komiteja

1. Komisijai palīdz Komunikāciju komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1., 2., 4. un 6. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus."

(12) Direktīvas 15. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Dalībvalstis nodrošina to, ka visu attiecīgo informāciju par tiesībām, nosacījumiem, procedūrām, maksājumiem, nodevām un lēmumiem, kas

attiecas uz vispārējām atļaujām, izmantošanas tiesībām un tiesībām uzstādīt iekārtas, publicē un atjaunina piemērotā veidā, lai šī informācija būtu viegli pieejama visām ieinteresētajām aprindām."

(13) Direktīvas 17. panta 1. un 2. punktu aizstāj šādi:

„1. Neierobežojot Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9.a pantu, dalībvalstis 2009. gada 31. decembrī spēkā esošās atļaujas pielāgo šīs direktīvas 5., 6. un 7. panta un I pielikuma noteikumiem vēlākais līdz [2010. gada 31. decembrim].

2. Ja 1. punkta piemērošanas rezultātā tiek sašaurinātas tiesības vai paplašināti pienākumi, kas noteikti spēkā esošajās atļaujās, dalībvalstis var pagarināt šo tiesību un pienākumu termiņu vismaz līdz [2011. gada 30. septembrim], ja netiek ietekmētas citu uzņēmumu tiesības, kas ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Dalībvalstis par šādu pagarinājumu paziņo Komisijai un norāda tās iemeslus."

(14) Pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumu.

(15) Pievieno jaunu II pielikumu, kura teksts izklāstīts šīs direktīvas pielikumā.

4. pants
Atcelšana

Atceļ Regulu (EK) Nr. 2887/2000.

5. pants
Transponēšana

(1) Dalībvalstis vēlākais līdz […] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no […].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

(2) Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

6. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā […] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, […]

Eiropas Parlamenta vārdā — priekšsēdētājs
[...]

Padomes vārdā — priekšsēdētājs
[...]

I PIELIKUMS

Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) pielikumā izdara turpmāk minētos grozījumus.

(1) Virsrakstu „Pielikums” aizstāj ar virsrakstu „I pielikums”.

(2) Pielikuma pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

„Šajā pielikumā izklāstītie nosacījumi ir visplašākais saraksts ar nosacījumiem, kas var būt saistīti ar vispārējām atļaujām (A daļa), radiofrekvenču izmantošanas tiesībām (B daļa) un numuru izmantošanas tiesībām (C daļa), kā paredzēts 6. panta 1. punktā un 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ievērojot Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 5., 6., 7., 8. un 9. pantā noteiktos limitus.”

(3) Pielikuma A daļu groza šādi.

a) Minētās daļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Nacionālā numerācijas plāna [valsts numuru piešķiršanas plāna] numuru pieejamība galalietotājiem, *ETNS* un *UIFN* numuri un nosacījumi, kas ir saskaņā ar Direktīvu 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva).”

b) Minētās daļas 7. punktu aizstāj ar šādu:

„7. Personas datu un privātuma aizsardzība, kas raksturīga tieši elektronisko komunikāciju nozarei, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 97/66/EK (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju)[34].”

c) Minētās daļas 8. punktu aizstāj ar šādu:

„8. Patērētāju aizsardzības noteikumi, kas attiecas tieši uz elektronisko komunikāciju nozari, tostarp nosacījumi atbilstīgi Direktīvai 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva) un nosacījumi par pieejamību lietotājiem invalīdiem atbilstīgi minētās direktīvas 7. pantam.”.

d) Minētās daļas 11. un 16. punktā vārdu „Direktīva 97/66/EK” aizstāj ar vārdu „Direktīva 2002/58/EK”.

e) Iekļauj šādu 11.a punktu:

„11.a Nosacījumi, ar kādiem valsts iestādes var izmantot paziņojumus plašai sabiedrībai, lai brīdinātu sabiedrību par nenovēršamiem draudiem un mazinātu lielu katastrofu sekas.”

f) Minētās daļas 12. punktā svītro vārdus „un pārraide plašai sabiedrībai”.

---

[34] OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.

g) Iekļauj šādu 19. punktu:

„19. Atbilstība valsts pasākumiem, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK[35] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/48/EK[36].

(4) Pielikuma B daļu groza šādi.

a) Minētās daļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Pienākums sniegt pakalpojumu vai izmantot tehnoloģiju, attiecībā uz kuru ir piešķirtas frekvences izmantošanas tiesības, vajadzības gadījumā ietverot pārklājuma nodrošināšanas prasības.”

b) Svītro 2. punktu.

c) Minētās daļas 4. punktā svītro vārdus „uz kuru attiecas visas izmaiņas valsts frekvenču piešķiršanas plānā”.

d) Minētās daļas 7. punktu aizstāj ar šādu:

„7. Brīvprātīgas saistības, ko uzņēmums, saņemot izmantošanas tiesības, uzņēmies konkursa kārtībā veiktas atlases vai salīdzinošas atlases procedūras gaitā.”

e) Iekļauj šādu 9. punktu:

„9. Pienākumi, ko parasti piemēro radiofrekvenču eksperimentālai izmantošanai.”

(5) Pielikuma C daļas 8. punktu aizstāj ar šādu:

„8. Brīvprātīgas saistības, ko uzņēmums, saņemot izmantošanas tiesības, uzņēmies konkursa kārtībā veiktas atlases vai salīdzinošas atlases procedūras gaitā.”

---

35 OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.
36 OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.

II PIELIKUMS

Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) iekļauj šādu II pielikumu.

„II PIELIKUMS

Nosacījumi, kurus var harmonizēt atbilstīgi 6.a panta 1. punkta d) apakšpunktam

(1) Ar radiofrekvenču izmantošanas tiesībām saistītie nosacījumi:

a) radiofrekvenču izmantošanas tiesību termiņš;

b) teritorija, kurā tiesības ir spēkā;

c) iespēja nodot tiesības citiem radiofrekvenču lietotājiem, kā arī ar to saistītie nosacījumi un procedūras;

d) metode, kā aprēķina lietošanas nodevas par radiofrekvenču izmantošanas tiesībām;

e) vienam uzņēmumam piešķiramo izmantošanas tiesību skaits;

f) nosacījumi, kas minēti I pielikuma B daļā.

(2) Ar numuru izmantošanas tiesībām saistītie nosacījumi:

g) attiecīgā numura vai numuru izmantošanas tiesību termiņš;

h) teritorija, kurā tiesības ir spēkā;

i) konkrēti pakalpojumi vai lietojumi, kam šie numuri jārezervē;

j) izmantošanas tiesību nodošana un saglabāšana;

k) metode, ko izmanto, lai aprēķinātu lietošanas nodevas (ja tādas ir) par numuru izmantošanas tiesībām;

l) nosacījumi, kas minēti I pielikuma C daļā.”